

GUDS ENESTE TILVEIEBRAKTE

STED FOR TILBEDELSE

 God morgen! Glad for å være her denne morgenen. Og vi er glade, fryder oss over dette herlige fellesskapet rundt disse gamle trossangene. Vi elsker det. Gjør ikke dere? *Amenkoret*. Det er hva Han er, Amen, ser dere. Han har det siste ordet.

² Jeg satt der borte og snakket med min gamle venn, broder Brown, mens sangene pågikk. Og han sa, “Broder Branham, jeg forstod det ikke før i går, hva du har snakket om.” Han sa, “Hvis folk bare kunne komme inn i hva du snakker om,” sa, “ville enhver hindring flyttes ut av veien.” Det er helt riktig. Det er riktig. Det er helt riktig. Hvis dere bare kunne få tak i Det og gripe Det. Skjønner?

³ Snakket med min lille venn, Ernie Fandler. Jeg antar at noen av dere ute på overføringene husker Ernie, hvordan han ble omvendt, hvordan han ble ledet til Herren. Han snakker ikke bra engelsk, ellers ville jeg ha ønsket at han kom og sa noen ord. Og han blander fullstendig *vi'ene* og *W'ene*. Han spurte meg om jeg husket tiden i Shawano der han bor. Der døde en mann rett i møtet, falt død om i setet sitt, lutheraner. Vi fikk alle til å være stille. Talte Herrens Ord over ham, han kom til live igjen, kom rett opp over ham. De har aldri kommet over det, ønsker at vi skal komme tilbake igjen.

⁴ Jeg har fått greie på at i Frankrike, denne morgen, var det mer enn to tusen franskmenn på en flere-dagers faste for at vi kan komme og bringe Budskapet til Frankrike på fransk. Hele den protestantiske nasjonen, protestantiske delen av nasjonen Frankrike. Og så er vi . . .

⁵ Det har akkurat begynt å blomstre nå, akkurat begynt, skolmen trekker seg unna så hveten kan ligge der ute nå. Skjønner? Så bare vær ærbødige, vær i bønn. Skjønner? Husk, “De som venter på Herren, får ny styrke.”

⁶ Nå, det var . . . jeg ble . . . begynner å bli ganske gammel, og jeg tenkte, “Vil jeg . . . Vil det bli en vekkelse til, vil jeg oppleve en gang til?” Og bare husk, fra vesten vil det komme en ridende på en hvit hest. Vi vil ri denne stien igjen. Det er riktig. Så snart som vi blir klare. Det er et løfte, skjønner.

⁷ Nå, jeg ønsket å si til broder Leo . . . jeg snakket om broder Wood i går kveld, broren hans er her. Broder Leo, hvis du og den lille gruppen som er tilkoblet der oppe denne

morgenen; søster Mercier, faren din er her. Jeg så ham i går kveld. Han er rundt her i bygningen et eller annet sted, og han ser flott og lekker ut.

⁸ Morgenen han ble helbredet oppe i tabernaklet, var det to større krefttilfeller, helt døende, og begge to ble helbredet. Og faren deres, en eldre mann med hjerteinfarkt, ble utfridd til Guds ære. Og han er i møtet her et eller annet sted. Jeg kan ikke se ham i folkemengden nå, men han var her i går kveld.

⁹ Hilsninger til dere alle ut over landet; her på dette praktfulle stedet, til Life Tabernacle her i Shreveport, med en hel proppfull folkemengde for en søndagsskole. Du vet, hvis jeg hadde bodd i Shreveport, ikke for å si noe imot noen, men dette er stedet jeg ville ha gått på møte, rett her i Life Tabernacle. Dette er ikke en denominasjon. Life Tabernacle, er i dag, er et interdenominelt tabernakel. De kom ut av denominasjonen fordi de tok imot meg og dette Budskapet jeg forkynner. Broder Jack Moore, min broder og venn, han ble tatt fra denominasjonene fordi han sluttet seg sammen med meg. Og derfor synes jeg han fortjener litt anerkjennelse. Det er riktig. Gud velsigne ham. Og hold hans hender oppe i bønn, og tro med ham.

¹⁰ Og nå søster Moore, jeg ser henne ikke noe sted, hun. . . Jo, bak her. Hun så ut som ei lita jente som satt der borte denne morgenen, skikkelig pent kledd, nytt, og så akkurat ut som et påskeantrekk. Og det—det så ut som. . . Selv broder Jack kjente henne ikke igjen. Nå, søster Moore.

¹¹ Vi savner så visst Anna Jeanne og Don, og alle dem. Glad for å møte broder Nolan, han var en av medhjelperne her.

¹² Og broder Ernie, jeg spurte ham i går om han kunne synge *Amen*. Jeg har den på et opptak, og jeg har hørt så mye på den at den er helt utslitt, *Amen*. Jeg synes han har sangstemme for den; slår ut hvem som helst. Og lille Judy, jeg la merke til henne; de to, de ser akkurat ut som bror og søster. Gjør de ikke? De er mann og kone. Se på hver enkelt av dem, se hvordan de ser helt like ut. Skjønner? Og virkelig et nydelig lite par. Det er, du vet, det er. . . Broder Palmer som nettopp har klatret opp gulltrappene, det er hans datter og svigersønn. Og det er. . . Hun er virkelig et bidrag til hans gode barneoppdragelse. Og han har andre også, gifte forkynnere også, og disse er evangelister og på sitt felt, og andre. Så det er helt fantastisk.

¹³ Jeg har ikke sett søster Palmer. Faktisk, vet jeg ikke om jeg ville ha kjent henne igjen hvis jeg så henne, eller ikke. Hun er, kanskje, et eller annet sted (selvfølgelig) i møtet. Helt bakerst; Gud velsigne deg, søster Palmer.

¹⁴ Hjertet mitt skjelver hver gang jeg tenker på det. Broder Palmer hadde bare klatret opp trappene, noen få minutter, før

jeg fikk beskjeden om at han var borte. Jeg kunne rett og slett ikke tro det. Billy ringte meg, og noen hadde fått tak . . . og de visste. Vi var så herlige venner, og å få vite at han var borte, det var virkelig rystende. Men vi må alle reise, uansett hvem vi er, vi må reise en etter en. Men det er bare én ting, “La oss høre konklusjonen på det hele: Frykt Gud og hold Hans bud, dette gjelder alle mennesker,” Forkynneren 12.

¹⁵ Nå, jeg har ikke altfor mye tid til denne søndagsskole-timen, og jeg er hes.

¹⁶ Gjett om, broder Pearry Green gjorde en edel ting. Han hørte meg si, i går kveld, “Jeg glemte det lille hårstykket mitt for å holde meg . . .” Han ringte ut der og prøvde å få noen til å fly det inn for meg. Jeg sa, “Du er for sent ute, jeg er allerede hes.” Jeg prøvde i årevis å finne noe å iverksette, men da jeg fikk det, kurerer det det. Men jeg glemte det denne gangen, så jeg er lite grann hes. Så vær så snill, og bær over med meg, i forkynnelsen.

¹⁷ Nå, hvor mange liker søndagsskole? Åh, ja, det er riktig. Det er en god ting å sende barna dine til. Nei, la meg korrigere det, en god ting å *ta med* barna dine til. Det er riktig, å ta med barna; kom du også. Hvor mange vet hvordan søndagsskolen vår hadde sin begynnelse? Hvor begynte den? England. Hva ble den kalt i begynnelsen? *Ragged school*. Det er riktig, hette “Ragged school.” Mens jeg glemmer navnet til mannen som innførte den. Hva var, navnet hans? [Noen sier, “Robert Raikes.”—Red.] Det er riktig, helt riktig. Og han fikk tak i småbarna fra gaten (var fillete, og hadde ikke noe sted å gjøre av seg, og veldig elendige), og han tok dem med inn og begynte å gi dem Bibeltimer. Og det har vokst til, bortimot, en av de største ordningene i menigheten, i dag, Søndagsskole. Fint å dra. Vær sikker på å komme, og ta med barna dine. Jeg tror tabernaklet her har lærere, utstyrte rom, alderstrinn, og så videre. Og dere nyomvendte som nettopp har kommet til Kristus, følg med videre på Budskapet; kom her til Life Tabernacle, og de vil gjøre deg godt.

¹⁸ Nå, i kveld skal vi ha en gammeldags bønnekø. Vi skal be for de syke nettopp slik vi pleide å gjøre, broder Jack og broder Brown.

¹⁹ Jeg husker jeg så broder Brown prøve å gi ut bønnekort, og han som er en forkynner selv . . . Og på den tiden, i en organisasjon som vi . . . de la press på ham, vet du, “Jeg—jeg er din broder,” i dette, skjønner. “Du må få meg opp dit.” Åh, han hadde det virkelig vanskelig, men sto så trofast som bare det. Broder Brown er en fin mann. Og derfor elsker vi ham.

²⁰ Og etter som jeg ser oss alle, vi tre begynner å bli . . . kryper oss opp mot alderdommen, slutten. Det ville ha vært veldig trist om vi ikke hadde fått lagt i oss dette store, som vi vet

er Sannheten. Det er like før vi vender tilbake en av disse dager, tilbake til ungdommen igjen, for aldri...kroppene våre forvandlet, skapt for å stå i Hans liknelse. "For når dette jordiske tabernaklet som vi bor i går til grunne, finnes det ett som allerede venter."

²¹ Og den beste delen av det, kjære venn, som den kjære Herre Jesus...Dere som stoler på at jeg forteller dere Sannheten; den kjære Herre Jesus, lot meg se det Landet, en morgen rundt klokken åtte. Nå, det var ikke—det var ikke en visjon; men jeg vil ikke si det. Hva enn det var, var det like så virkelig som når jeg snakker til dere her. Nå, jeg så ansiktene til de menneskene, og jeg kunne ikke kjenne dem igjen, de hadde blitt unge igjen. Og var like så virkelige som...Jeg kunne holde hendene deres og slikt. Like så virkelig...

²² Og det hjalp meg, fordi jeg hadde en forestilling før: at når en person døde, var det bare sjelen deres som gikk bort. Men så da Han siterte det for meg, at "Hvis dette jordiske tabernakel som vi bor i går...har vi allerede ett." Skjønner? Og vi må ha alle ting i tre, for å få en fullkommenhet. Skjønner? Og det ett legeme her, så det legemet der som er det—det himmelske legemet, og så det herliggjorte legemet i oppstandelsen. Ser dere, det gjør det komplett. Skjønner? Så det er en...Det er ingen myte, det er ingen forestilling, det er ingen ånd. Det er en mann og en kvinne slik som dere er, helt riktig.

²³ Og så, for mange år siden, så jeg de fortaptes regioner, og var der. Jeg sier deg, venn, som en gammel mann, la meg overbevise deg om dette, ut over nasjonen denne morgenen, ønsk aldri å skue det stedet. Jeg kunne ikke på noen som helst måte...hvis jeg var en kunstner med en pensel kunne jeg ikke male bildet. Som en forkynner, kunne jeg ikke beskrive det for dere. Snakker om at helvete er et brennende sted, det er en million ganger verre enn det, skrekken som følger med det.

²⁴ Og Himmelen...eller dette stedet, hvor enn det var, jeg vet ikke hva en skal kalle det. Han refererte til det der som "sjelene under alteret." Men da det var, har jeg aldri...Det finnes ingen måte å forklare hvor herlig det er. Det er...Nå, du må bare ta mitt ord, jeg er bare et menneske. Skjønner? Men disse visjonene som alltid har skjedd akkurat som jeg har fortalt dere, og dere vet at alle som en har vært sanne, *det* er sant også. Hva enn du gjør, hvis du mister alt annet (helsen, kreftene, synet ditt, hva som helst), ikke mist Det. Det kan ikke sammenlignes med noe. Det er...Det finnes intet—det finnes intet ord i det engelske språket, som jeg vet, som kunne uttrykke det. Hvis du sier "fullkomment," så er det mer enn det; "praktfullt," det—det er mer enn det; "storslagent,"...Det finnes ingen—det finnes ingen ord som jeg vet om som kunne uttrykke det, fordi det var så...Og så, å tenke, det er ikke slutten på det ennå. Jeg tenkte, "Skal jeg være redd for å komme til dette?"

25 Jeg sa, "Spiser dere?"

26 Sa, "Ikke her. Vi spiser ikke her, men når vi drar tilbake til jorden vil vi få et legeme vi spiser i."

27 Vel, jeg kunne føle dem. De var akkurat slik som *det*. Skjønner? Og de... Jeg sa, "Vel, dere har..." Åh, ja, de har et legeme. Ikke bare en myte, det er et legeme. Vi kjenner hverandre. Alle kjente meg, klemte meg, millioner av dem.

28 Og jeg sa, "Vel, jeg ønsker å se Ham Som førte meg hit."

29 Det sa, "Du kan ikke se Ham nå, du må vente."

30 Jeg sa, "Hvorfor satte du meg på... her oppe?"

31 Sa, "Du var en leder i livet."

32 Og jeg sa, "Mener Du at alle dem er Branhamfolk?"

33 Han sa, "Nei! Det er de du har omvendt til Kristus." Skjønner?

34 Jeg så meg rundt, og da forsvant alle de vanskelige nettene, og prøvelsene, da jeg kunne se ansiktene deres. En ung kvinne løp opp der, en av de vakreste kvinner, og hun bare kastet armene sine rundt meg, og sa, "Kjære broder." Og da hun gikk forbi... Nå, hun var en kvinne. Så... Men der, vil det aldri være synd. Ser dere, kjertlene våre er forandret der. De får ikke barn noe mer, der. Skjønner? Ser dere, helt like.

35 Det som er forskjellen, opplevelsen. Det er grunnen til at jeg ikke tror på å danse på dansegulvet. Ingen mann... Jeg, fremfor Gud og min Bibel, har jeg levd rent, på den måten gjennom hele mitt liv siden jeg var en liten gutt, gjennom hele ungdomstiden min. En hvilken som helst jente jeg noen gang gikk ut med, jeg kan gå rett tilbake til Dommen sammen med henne. Skjønner? Men det er ingen mann, jeg bryr meg ikke om hvem du er, kan la en kvinne (med en kvinnes skikkelse) klemme seg nær opp til deg; hvis du er en ekte sunn mann, blir det en følelse. Men det var ikke der; det er ingen kjertler. Dere har alle den samme kjertelen. Skjønner? Bare ren, uforfalsket søsterlig og broderlig kjærlighet, mer enn det ville være for din... selv for din... klemme din egen lille datter. Skjønner? Din egen datter, selv om hun er skapt... hun er hunn og du er en hann. Ser dere, det kunne skape noe; men Der kan det ikke det, synden er forbi, det er helt over. Skjønner? Ekte... bare ekte, hellig Kjærlighet.

36 Og jeg kikket på kvinnen. Det var... så ut til å være millioner av dem der, og alle med langt hår, og hvite klær nedover. Og—og denne Ene som talte til meg, sa, "Kjenner du henne ikke igjen?"

37 Jeg sa, "Nei."

38 Sa, "Hun var i nittiårene da du ledet henne til Kristus."

³⁹ “Underfulle nåde, hvor skjønt det lyder.” Skjønner? Rett og slett helt umulig å forklare hva det er. Bare ta mitt ord hvis dere tror meg. Vær sikker på å gjøre . . . brenn enhver bro av verden bak deg.

⁴⁰ Jeg tror menigheten begynner å høre Budskapet, og begynner å forstå. Men, venner, lytt, vi må ligge i Sønnens Nærvær, vi må modnes. Vår—vår tro er ikke moden. Intellektuelt hører vi Budskapet som Gud har gitt oss, og ser tegnene som Han viste oss, og beviser det ved Bibelen, det er der, men, åh, hvor menigheten trenger å ligge i Hans Nærvær til den myknes opp, vet dere, og blir kjærlig i Ånden så at det kan strømme ned. Noen ganger i forkynnelsen av Budskapet, blir en skarp, må kjøre det inn på den måten, fordi en må hamre inn en spiker for å få den til å sitte. Men når Menigheten først får tak i Det, blir de Utvalgte kalt ut og atskilt, så i Guds Nærvær, vet jeg den vil bli omtrent som folket som var der når den går i Bortrykkelsen.

⁴¹ Jeg skulle tale denne morgenen over *Bortrykkelsen*, men jeg har rett og slett ikke nok stemme til å gjøre det, og bær derfor bare over med meg en liten stund. Det jeg ønsker å tale over, temaet: *Guds eneste tilveiebrakte sted for tilbedelse*.

⁴² Nå, det er en flott stor tekst. Så la oss be nå. Og ut over landet denne morgenen, hvor enn dere er, bøy hodene deres bare en liten stund. Vær virkelig oppriktig nå, vi nærmer oss Guds Ord, som er Gud i bokstavform.

⁴³ Store Forfatter av denne Boken, “Det er et Frø”, har vi lært, “som en såmann sådde,” så sa Forfatteren. Nå, vi forstår at et frø vil vokse hvis det er i den rette slags jord. Så, Far, vil Du denne morgenen ta alle tornebuskene og tistlene, og vantro, og skeptiske tanker ut av vårt hjerte; så Guds Ord kan vokse fritt, vannet av Ånden i våre hjerter, så vi kan bli Guds folk. Gi det, Far. Det er våre hjerter. Ikke bare til vi som har gjenkjent dette, men må det være andre over hele nasjonen, hvert enkelt hjerte brenne med kjærlighet og ømhet, vil gå og prøve å vinne den fortapte broder, den fortapte søster. Gi det i dag, Gud. Vi ser ene og alene til Deg, for Du er vår veileder og vår Herre. Så vi ber at Du må lede oss i Ditt Ord i dag, og gi oss av Dine velsignelser. Ved Din nåde og i Ditt Navn ber vi om det. Amen.

⁴⁴ Nå, la oss ta for vår tekst . . . Jeg ønsker å lese fra 5. Mosebok, det Gamle Testamente, bare for å fastsette Skriftstedet. Jeg har noen få notater jeg raskt skrev ned etter jeg kom tilbake fra frokost med broder Vayle.

⁴⁵ Jeg fikk aldri takket mannen på hotellet . . . den restauranten her om kvelden, som betalte for vår—for vår kveldsmat. Kona og jeg og den lille jenta mi var der borte, og da jeg gikk for å betale regningen min, hadde noen betalt den. Hvem enn det var, jeg takker deg. Sa, “Mannen som satt på

enden av benken.” Selvsagt var det en hel gruppe der inne som vi kjente. Nå, jeg . . . en slags Kickapoo, noe i likhet med det, stedet her ute, restauranten vi var på. Takker deg, hvem enn det var som gjorde det. Hver enkelt av dere, Gud velsigne dere.

⁴⁶ Nå, i det 16. kapitlet i 5. Mosebok, det er påskefeiringen. Så vi ønsker å lese omtrent de få første versene, første fire eller fem, seks versene her.

Gi akt på måneden Abib, og hold påske . . . (Det betyr “April.”) . . . HERREN din Gud: for i denne måneden Abib førte Herren din Gud deg ut av Egypt om natten.

Derfor skal du ofre påskeofferet for HERREN din Gud, fra småfeet og storfeet på det stedet HERREN utvelger for å la sitt navn . . .

Du skal spise det usyrede brød med det; syv dager skal du spise usyret, brød—brød sammen med, . . . for i hast dro du ut av landet Egypt: . . . du alle ditt livs dager kan huske den dagen da du kom ut av landet Egypt.

Og hos deg må det ikke finnes . . . usyret innenfor dine grenser i sju dager; heller ikke kan noe av det kjøttet være, som du har slaktet om kvelden den første dag, ligge igjen til neste morgen.

Du må ikke ofre påskeofferet innenfor noen av de portene, som HERREN din Gud gir deg:

Men på det stedet som HERREN din Gud har valgt for å la sitt navn bo der, der skal du slakte påskeofferet om kvelden, ved solnedgang, på den tiden da du kom ut av Egypt.

Må nå Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Sitt Ord.

⁴⁷ Nå, skurrer mikrofonene? I går kveld hørte jeg de gjorde det. Kan dere høre greit, over alt? Dere kan ikke høre. [Broder Branham regulerer mikrofonen—Red.] Er det bedre? Er dette bedre, å snakke med mikrofonene nedover som dette? Jeg er bare litt hes, så jeg står nære denne morgenen av den grunn, og jeg håper at broder Pearry kan—kan få det ut der. Kan dere høre greit nå? Jeg tror de har ordnet det. Ja vel.

⁴⁸ Nå, ste- . . . Det jeg ønsker å snakke om denne morgenen er at Gud bare har ett sted hvor tilbederen kan møte Gud, bare ett sted. Gjennom tidsalderne har mange lett etter dette hemmelige stedet til Gud, gjennom alle tidsalderne. Selv Job ønsket å vite hvor Han bodde hen, “Hvis jeg bare kunne gå til Hans hus og banke på Hans dør.” Job ønsket å finne Guds bosted, for der kan Gud og Hans familie tilbe sammen.

⁴⁹ Som i går, i budskapet i går morges, finner vi ut at det er en mulighet for at en person tilber Gud forgjeves, med oppriktig tilbedelse. Gud har fastlagt alle disse tingene for oss,

men saken er, at vi må lete for å finne hvor de er. Paulus sa at Timoteus måtte lete, og å—å være beredt i tide og i utide, til å gi et—et—et ord eller . . . for det håp som var i ham.

⁵⁰ Nå, alle disse tingene er der inne. Og vi finner . . . En gang ønsker jeg å komme til Shreveport hvor vi bare har rundt to eller tre uker bare for å ta tretti minutter hver kveld og bare på en lære, ser dere, bare forbli rett i Ordet, disse skjulte avsnittene, ser dere, der vi kunne finne ut akkurat hvordan en kommer inn. Og bare følg med, følg Guds ledelse, det er bare én nøkkel til hver dør. Det er riktig. Og ingen annen nøkkel, uansett hvor mye den ligner den, Gud har ingen universalnøkkel; har bare én nøkkel. Og nå, du må ha den nøkkelen, ellers vil ikke døren åpne seg. Uansett hvor oppriktig du er, kan du fortsatt ikke åpne den døren.

⁵¹ Nå, hvor mange var på gårdsdagens frokost, i går morges? Ja vel, de fleste tror jeg, minst nitti prosent av dere, eller mer. For å gi dette en bakgrunn, hva jeg skal si, David var salvet konge (salvet av Gud), den største kongen Israel noen gang hadde, bortsett fra Herren Jesus (som er Gud) den Salvede. David er hans sønn . . . eller Jesus var Davids sønn ifølge ættlinjen, kjødet. Og Han skal sitte på Davids trone som en . . . arve, slik som prinsen alltid arver kongens trone.

⁵² Legg merke til, nå, at David var salvet, men med salvelsen gjorde han, kom han ut av Herrens vilje med salvelsen; og hele folket, tok ikke Skriftens fremgangsmåte eller nøkkelen til denne åpenbaringen, alle sammen var salvet også, alle, sammen, ropte og priste Gud for en ting som så helt riktig ut: å hente Guds Ord tilbake til Guds hus. Men David var konge, ikke profet. Skjønner? Han . . . Det var en profet i landet å gjøre det ved, og Gud vanæret hele flyttingen fordi de ikke brukte den riktige nøkkelen. Døren åpnet seg ikke. Og nå må vi huske det, og ha det i tankene. Det er . . . Alt av Gud, én bestemt måte skal det gjøres på, og det avgjør saken. Nå, der, Gud hadde en bestemt Menighet som Han møter folket i, og Han vil ta imot deg i den Menigheten og ingen annen menighet.

⁵³ Jeg har sagt dette fordi jeg har blitt misforstått så mange ganger, og folk har sagt til meg . . .

Jeg sier, “Er du en kristen?”

“Jeg er baptist.”

“Er du en kristen?”

“Jeg er en metodist.”

“Er du en kristen?”

“Jeg er en pinsevenn.”

⁵⁴ Nå, du skjønner, det betyr ikke noe for Gud. Du bare fomler med feil nøkkel. Men det er en riktig nøkkel, det er en der Gud . . . Gud lovet aldri å møte deg hos metodistene,

eller hos baptistene, eller hos pinsevevne, eller noen annen denominasjon. Han tenker ikke engang på denominasjonene, de er imot Ham.

55 På det lange Budskapet, vil jeg få Det på tabernaklet ganske snart. Og så vil broder Jack høre Det, og så kan dere se hva dere vil gjøre med Det, for Det vil bli tatt opp på lydbånd.

56 Nå, folk oppfører seg som om Gud bare er forpliktet til å møte dem på grunnlag av teologien deres. Nå, folk oppfører seg slik. De vil ikke engang omgås med hverandre. Trinity eller pinsevevne vil ikke omgås med Oneness, heller ikke vil Oneness omgås med Trinity. Metodistene vil ikke med baptistene, fordi en er en legalist og den andre er en kalvinist, så de har ikke noe fellesskap i det hele tatt. Og de fordreier folkets sinn så ille at de til og med er imot hverandre.

57 Jeg gikk for å be, for en stund siden, på et sykehusrom. Det var en veldig syk dame som lå der, skulle opereres, de ventet at hun ville dø. En annen dame lå der (jeg var tilkalt for å be for henne.), jeg sa til henne, “Har du noe imot at jeg ber bare et lite øyeblikk?”

58 Og hun sa, “Trekk for forhenget!”

59 Og jeg sa, “Unnskyld meg.” Jeg sa, “Jeg skulle bare be.”

60 Hun sa, “Trekk for forhenget!”

61 Jeg sa, “Ja, frue.” Henne og hennes sønn satt der, så ut som en ordentlig liten *Ricky*. Og jeg sa, “Vel, er du ikke en kristen?”

62 Hun sa, “Vi er metodister!”

63 Sa, “Vel, jeg spurte deg ikke om det, jeg spurte deg om du var en ‘kristen.’” Skjønner?

64 Og så sa hun, “Trekk for forhenget!”

65 Ser du, fordi en som ikke var en metodist skulle be en bønn for en døende kvinne, slik hun var også. Men fordi det ikke var tilknyttet hennes egen organisasjon, ville hun ikke engang høre på det eller ha noe å gjøre med det. Hvis det ikke er en fariseer, vet ikke jeg!

66 Vent til du hører *Slangens spor*. Hmh. Ja vel. Nå, tenker nå at denominasjonen deres er den eneste som registreres hos Gud: “Gud vil ikke høre deg hvis du ikke er en metodist, eller en baptist, eller en—en Trinity, eller en Oneness,” eller noe lignende. Det er feil!

67 Og det er min hensikt; men hvis det er et—et slikt begjær i menneskers sinn og hjerter om å ha rett. . . Jeg tror ikke kvinnen gjorde det fordi. . . eller noen andre. En metodist ville ikke ha reist seg og forsvart metodistkirken fordi han—han visste det var feil. Mannen tror det er rett. Jeg tror ikke en Trinity fordømmer en Oneness, eller en Oneness en Trinity og pinsevevne, fordi han ønsker å være annerledes, han tror han

har rett. Og du må respektere meningen hans. Du vet, teppet strekker seg i begge retninger. Men, husk, i alt det, hvis det er noe i en manns hjerte eller en kvinnes hjerte at de trodde at det er “riktig,” så må det være et sted at det er riktig. Som jeg ofte har sagt, “Når dypet kaller på dypet, må det være et dyp som kan svare på det kallet.”

⁶⁸ Du vet, vi er blitt fortalt at—at selen en gang gikk på elvebredden, med ben. Men nå har den ikke ben, de utviklet seg til sveiver fordi den kunne...trengte sveivene når den kom fra land, et pelskledd dyr, til havet; naturen formet noen sveiver til den istedenfor ben, fordi den kunne svømme bedre enn den gjorde med gåingen sin.

⁶⁹ Jeg kan ikke komme på denne store mannen nå som dro til sydpolen. Hva var navnet hans? Byrd. De sier at han hadde fått laget dekkener til noen kveg, til eksposisjonen sin; at han hadde tatt med kveget på grunn av melken. Og han lagde pelsdekkener for å forhindre at kveget fryste i hjel. Men da han kom dit, trengte de ikke noe pelsdekket, naturen hadde utviklet en til dem. Skjønner? Hvorfor? Før det var en finne på en fiskerygg, måtte det være vann for den til å svømme i ellers ville den ikke ha hatt en finne. Det...Før det var et tre som vokste *på* jorden, måtte det først være en jord som det kunne vokse på, ellers ville det ikke ha vært noe tre.

⁷⁰ Så, du ser, så lenge det er noe i menneskehjertet som søker etter noe, må det være noe der ute som kan svare, for å tilfredsstille det kallet.

⁷¹ En kvinne...Det ble foretatt en obduksjon her for en tid tilbake av en kvinne som hadde dødd. Og årsaken, de—de hevder, som drepte henne, hun spiste løk i ett sett, hele tiden. Hvis hun ikke spiste løk, begynte hun å klø i hodet, og alt mulig; de klarte ikke å finne ut av det. Så under obduksjonen, fant de en svulst i kvinnen med en eller annen type celler; de hadde et—et navn på det. Og de kunne ta svulsten og la den i en bolle med løk, og den løste opp løken i løpet av natten. Skjønner? Hva var det? Det var noe i kvinnen som søkte etter løk, og hvis det ikke hadde vært noen løk hadde det ikke vært noen svulst.

⁷² Med andre ord, det må være en Skaper først, før det kunne være en skapelse. Skjønner?

⁷³ Nå, hvis det er en lengsel i menneskehjertet, som metodistene, baptistene, presbyterianerne, katolikkene, alle disse andre, som prøver å finne den ene sanne veien, og de blir fortalt av sine prester og pastorer, og så videre, at, “Dette er den sanne veien.” De sier, de katolske prestene sier, “Det er ingen frelse utenom den katolske kirken.”

⁷⁴ Vel, hver menighet tar sin...sin egen ide. Noen av dem vil ikke innrømme det, men de gjør det ved sin handling. Din

handling taler høyere enn dine ord. Det er bare en . . . Før øvrig, er de bare mer hyklerske enn katolikkene er. Katolikkene bekjenner det like ut, “Jeg tror at dette er det eneste,” men de vil ikke gjøre det. De skjuler det, men handlingene deres viser hva de tenker. Skjønner?

⁷⁵ Nå, det må derfor være ett sted, fordi det er et begjær i menneskehjertet etter å finne Det. Og jeg tror at Guds Ord har svaret på alt vi har behov for. Så Gud har svaret, og la oss lete etter det nå i Skriftene. Og så hvis Gud vil vise oss det eneste stedet ved Skriftene, den eneste grunnen, (den eneste denominasjonen, om så skal være), den eneste måten som Gud vil møte et menneske, da burde vi holde fast på det fordi vi fant Bibelens Sannhet, hva Den sier.

⁷⁶ Nå, ordet *Deuteronomy*, selve ordet betyr “to lover,” ordet *Deuteronomy*. [Deuteronomy: 5. Mosebok] Og Gud har to lover. De to lovene: den ene er ulydighet mot Ordet, og dø; og den andre er lydighet mot Ordet, og leve. Det er de to lovene, og Deuteronomy betyr de to lovene. Begge har de absolutt blitt fremvist for oss i Skriften. Den ene er døden, den andre er Livet; Livet og døden. Gud virker bare i Liv, satan bare i død. Og disse ble fremvist for verden offentlig, åpent for alles øyne, og det er ingen unnskyldning for oss. Den ene ble, fremvist på Sinai-fjellet da loven ble gitt, som dømte hele menneskeslekten til døden; den andre ble gitt på Golgata-fjellet, som førte hele menneskeslekten til Livet, da straffen ble betalt i Jesus Kristus. De to lovene i 5. Mosebok ble oppfylt i disse to, store tingene.

⁷⁷ Jeg vil at dere skal legge merke til igjen, at det også ble gitt to pakter. En pakt ble gitt til Adam, som var på betingelser, som lov: “Hvis dere ikke rører dette, så vil dere leve; men hvis dere rører dette, skal dere dø.” Det var en lov. Så ble det gitt en annen lov til Abraham, som var ved nåde, betingelsesløs: “Jeg har frelst deg og din ætt etter deg.” Amen! Det er et bilde på Golgata, ikke bilde på—på—på Adams pakt, det er en Abrahamsk pakt.

⁷⁸ Men nå hører vi Ham si at det bare er ett sted hvor Han vil møte mennesket for tilbedelse. Vi leser det rett her i teksten. Vi vil referere til det, igjen, om noen få minutter.

⁷⁹ Så hvis det bare er ett sted hvor Gud møter mennesket, bør vi være veldig forsiktige. La oss nå legge til side tradisjonene våre denne morgenen, og . . . i denne søndagsskole-timen, og være helt sikre på at vi finner det ene stedet. Fordi, Gud har sagt her, Han vil ikke ta imot deg på noe annet sted. Noen annen menighet, vil Han ikke ta imot deg i. Bare i Sin Menighet, det eneste stedet Han vil ta imot deg.

⁸⁰ Nå, “Hva sa du, broder Branham? Hvis jeg er oppriktig?” Nei.

⁸¹ Husk, Jesus snakket med noen oppriktige mennesker, Hans tids tilbedere, og Han sa, “Forgjevnes tilber dere Meg.” Sann, ekte

tilbedelse fra dypet av deres hjerter. “Forgjeves tilber dere Meg, og lærer fra dere lærdommer som er menneskebud,” eller deres denominelle læresetning. Oppriktige, ærbødige, så religiøse som de kunne få blitt. Og det var ikke nytt bare med fariseerne. Kain og Abel, de to første tilbederne som ble født, med naturlig fødsel her, på jorden, kom absolutt med den samme holdningen.

⁸² Kain var like så religiøs som Abel var. Begge to bygde altere. Begge to elsket Gud. Begge to ofret. Begge to tilba. Begge to betalte tiende. Begge to gjorde alt helt likt. Men Abel, ved *tro* som er “åpenbaringen,” Guds Ord åpenbart, klart uttrykt, fremvist, og stadfestet. Glory! Kain ofret, men Gud stadfestet det ikke. Gud krevde tilbedelse, og Kain ofret, men Gud stadfestet det ikke. Men ved den ekte kanalen . . .

⁸³ Du sier, “Vel, menigheten min er Det. Min . . .”

⁸⁴ Bare vent et øyeblikk. Gud tolker Sitt Eget Ord ved Dets betingelser som Han talte i. Ser dere, Kain sa, “Jeg er religiøs. Jeg elsker min Skaper. Jeg tilbyr Deg dette fine alteret. Jeg tilbyr Deg dette offeret. Jeg bygde opp alle disse tingene, Herre, fordi jeg elsker Deg.” Abel sa det samme. Nå det var han som ble stadfestet, han som ble anerkjent. Og Gud kom ned og tok imot Abels offer, fordi han ved åpenbaring hadde truffet den rette Guds kanal som ble akseptert.

⁸⁵ Legg nå merke til at Kains ånd kommer rett ned gjennom Skriften, rett videre til selve denne siste tid. Fundamental? Like så fundamental som den andre var.

⁸⁶ Se på profeten Bileam og profeten Moses. Begge to med syv altere, Jehovas altere, blod på begge to; og ikke bare det, men bukker på begge to. I nummerologi, nøyaktig det riktige nummeret, *syv*, “perfekt,” syv bukker. Helt nøyaktig like, begge altere. Så fundamental som en var, var den andre også. Men hvem stadfestet Gud? Skjønner? Skjønner? Den som var i Hans Ord. Fundamental betyr ikke så mye; det er åpenbaringen fra Gud.

⁸⁷ Tenk nå! Disse menn, hvorfor ble de kalt og ble satt i denne forfatningen (disse fariseerne) av Jesus, sa, “Forgjeves tilber dere Meg”? Tilbe Ham: ekte tilbedelse, sann tilbedelse fra deres hjerter. “Dere . . . Forgjeves tilber dere Meg.” Hvorfor? “Underviser lærdommer som er menneskers tradisjoner, derfor gjør dere Guds bud virkningsløse for folket.”

⁸⁸ Hvis jeg underviste dere et metodist-budskap, ville det ikke hatt noen virkning på dere, dette er Brude-tid. Hvis Moses hadde undervist Noahs budskap, ville det ikke hatt noen virkning. Hvis Jesus hadde undervist Moses' budskap, ville det ikke hatt noen virkning. Fordi den forutbestemte sæden som ligger der kan bare bli vannet med det slags vann som er gitt for den sæden. Skjønner? Den vil ikke vokse under noen andre forhold. Det må være forholdene som får den til å vokse.

⁸⁹ Nå, du kan ta et kyllingegg og legge det i en rugemaskin, som burde ha vært under en høne, men det vil klekkes ut allikevel. Legges det under en valp vil det klekkes ut. Det er varmen, forholdene som får det til å klekkes. Så det må være under forhold. Du kunne ta et godt levende egg og legge det under en død høne, det ville ikke klekkes ut. Skjønner? Ser dere, det er forholdene.

⁹⁰ Vel, det er slik det er i denne tidsalderen som vi lever i, du må finne hva som er Guds måte å gjøre det på for denne tidsalderen. Det var det Martin Luther fant, det var det John Wesley fant, det var det pinsevennene fant i deres tidsalder. Guds tidsalder og tid for å gjøre det.

⁹¹ Nå, pinsevennene. Den broderen, en...Jeg tror hans...ett av øynene hans var borte, en farget broder som i virkeligheten startet pinsebudskalet i California, den gamle Azusa Street. Han ble ledd av, fordi han var en neger. Han ble gjort narr av, men han brakte frem et budskap for den tidsalderen. Bare en liten person, en kar som knapt kunne skrive sitt eget navn, men Herren hadde åpenbart for ham at dette var tidsalderen for restaurasjonen av gavene, og de kom. Uansett *hva* som ble sagt, kom det. Men alle kom inn i atmosfæren av det, og så at det var den tidsalderen, og så Gud stadfeste at de menneskene kunne tale i tunger, og så videre, det skjedde. Men så da han gikk og innskrenket det til at "dette er det eneste beviset," tok det livet av det. Skjønner? Går rett videre, ser dere. Det gjorde det. Så begynte de å atskille *dette, det*, og lagde denominasjoner; og en kommer på en sky, og den andre kommer i et tre. Og åh, du store, der går det.

⁹² Det er det denominasjoner gjør. Skjønner? Gud er ikke opphavet til denominasjon, fordi denominasjon er Babylon, og Han er ikke opphavet til forvirring. Vi ser henne helt... Du trenger ikke engang å være intellektuell for å se det. Det er Babylon! Skjønner? Tradisjon (tenk på det), oppriktige mennesker. Nå, likevel, fordi de tror det, må det likevel være ett ekte sted der Gud kan møtes.

⁹³ Legg nå merke til vers 2. "Tilbe på det sted som Jeg har utvalgt." Offeret, selvfølgelig, der de tilba over offeret. "Stedet som Jeg har utvalgt; ikke det du har utvalgt, det mennesker har utvalgt. Men det Jeg har utvalgt, tilbe på dette stedet." Det viser da at det bare er ett sted, andre er forgjeves. Det kan ikke være etter *ditt* valg, men det må være Hans valg.

⁹⁴ "Vel, jeg trenger ikke gå i menigheten." Eller, "Du er så trangsynt! Ja, du maser til og med på kvinner som forkynner, og...eller kvinner som klipper håret sitt, og menn om disse andre tingene. Ja, du er så trangsynt!"

95 Ja vel, du trenger ikke ta det etter Guds Ord, bare dra ut der, hvor de gjør det. Skjønner? Og du vil finne ut at det er i Skriften, slik, "Forgjeves tilber de Meg." Jesus talte om det samme. Skjønner?

96 At enhver liten tøddel, alt, må du være trofast i. Det er alltid den lille—den lille vinranken, den lille—den lille reven som ødelegger vinranken. Noen ganger lar du . . . det er ikke de store tingene du gjør, det er de små tingene du unnlater å gjøre. Husk, en kjede er bare så sterk som sitt svakeste ledd. "Salige er de som gjør *alle* Guds bud, så de kan få rett til å tre inn." Gjør *alt* Gud sa, og Det sier at kvinner skal ha langt hår.

97 Du sier . . . En mann sa til meg for ikke lenge siden, sa, "Jeg forkynner ikke en klessnor-religion."

98 Jeg sa, "Da forkynner du ikke Evangeliet." Ja.

99 Gud la det ut der, Han sa hva en skulle gjøre. Og enten gjør du det . . . Det er en naturlig, fornuftig ting for deg. De små ting . . . de . . . det lille ubetydelige. Jesus sa, "Salige er de som tar alle de små tingene, gjør de små tingene." Og å la håret sitt vokse for en kvinne, det er bare en . . . ja, det er bare noe *hun* kan gjøre, og hun vil ikke engang gjøre det. Hun vil ikke engang gjøre det.

100 "Åh, lær oss de store tingene."

101 Hvordan kan du lære de store tingene, når du ikke engang vil gjøre de enkle, vanlige tingene? Fordi, du skjønner, motivet ditt og hensikten din er feil.

102 Det er din kjærlighet til Gud, "Herre, jeg bryr meg ikke om hva Du vil jeg skal gjøre, jeg er villig til å gjøre det." Da kommer du noen vei, men hvis du ikke gjør det på den måten, den måten Han sa det skulle gjøres . . .

103 Det er Hans valg, "Stedet som Jeg har utvalgt." Det er der du tilber med ditt offer.

104 Du legger . . . Kain la frem sitt offer, Abel la frem sitt, det kommer an på hvilket sted du tar det til. Hvis du tar det til det stedet som Han har utvalgt, vil det være helt i orden, Han vil ta imot det; hvis ikke, vil Han ikke ta imot det. Uansett . . . det er det samme offeret, hva enn det er, blir det likevel u- . . . forkastet, hvis det ikke blir brakt til det bestemte stedet.

105 Nå ønsker vi finne ut hvor vi ønsker å bringe dette offeret. Vi kunne finne ut . . . Alle ønsker vi å komme til Himmelen. Gjør vi ikke? Og vi vet alle at vi har gjort galt. Vi tror alle at Jesus er Offeret. Nå ønsker vi å vite hvor vi skal ta Ham, så det vil bli—det vil bli tatt imot. Skjønner? Det er riktig. Bibelen forteller oss hvor vi skal ta det, ser dere, og det vil bli tatt imot; utenfor der, vil det ikke bli tatt imot.

106 La oss legge merke til stedet her også som Han utvalgte for at offeret skulle legges, stedet som Han utvalgte for å legge

offeret. Du kan ikke legge det på noen av disse portene; men stedet som Han utvalgte å legge det på, Han satte også Sitt Navn på det stedet. Det var det Han sa her. Han valgte å sette Sitt Navn på det. La oss nå granske Skriftene angående dette stedet, for det er stedet der Han satte Sitt Navn.

¹⁰⁷ La oss nå lese fra teksten. Og jeg hadde et lite notat liggende her som jeg. . . denne morgenen, kom til meg. La oss ta det andre verset av dette kapitlet. Nå, jeg vil ikke holde på for lenge, av hensyn til folket, på disse overføringene her ute. Nå det andre verset av dette 16. kapitlet:

Derfor skal du ofre påskeofferet for HERREN din Gud, fra småfeet ditt og storfeet ditt, på det stedet som HERREN utvelger for å sette sitt navn der.

¹⁰⁸ Nå, du kan ikke ta dette. . . din oppriktighet og alt som du ønsker å bekjenne, du kan bare ikke ta det til metodist-alteret, til et baptist-alter, til et pinsevenn-alter, men det er et alter et sted som Han valgte at Han. . . å sette Sitt Navn på, og Han vil møte deg på det stedet. Nå, hvis du får alt til å gå helt riktig, vil det gå; alt er satt i orden. Hvis det er et brudd i ledningen, vil ikke lyset komme på; fordi det har kortsluttet. Og når du tar ett av Guds Ord eller ett av Hans steder, og har egoistiske hensikter i ditt eget hjerte, vil det kortslutte Guds kraft rett der. Hvis du gjør det fordi du ønsker å være smart, du ønsker å være annerledes fra noen andre, eller noe, kortslutter det rett der, det vil få sikringen til å gå. Du gjør feil. Du er nødt til å komme med oppriktighet, av hele ditt hjerte. Sett dine motiver og dine hensikter, rett på Gud. Søk så etter *Hans* sted, finn hvor Han sa, og bring det dit. Skjønner?

¹⁰⁹ Se på Marta og Maria. Da Jesus hadde kommet tilbake, etter Han hadde lært dem dette Evangeliet (Lyset for Hans tid, at Han var Messias), ble Han hatet, forkastet. Åh, fariseerne og menighetene foraktet Ham. Men Lasarus hadde dødd, broderen som var en bestevenn av Ham. Han lot ham ligge der; og de sendte bud etter Ham, Han kom ikke engang.

¹¹⁰ Men se på Marta, holdningen hennes. Hun sa, "Herre, hvis Du hadde vært her." Gi Ham Hans rette tittel: Herre, H-e-r-r-e med store bokstaver, *Yahweh*, Jehova. Glory! "Hvis Du hadde vært her, ville min bror ikke vært død." Liv og død kan ikke forenes i den samme kanalen, eller samme huset. "Ville Du. . . ville han ikke vært død."

¹¹¹ Jesus sa til henne, "Jeg er oppstandelsen og Livet," sier Gud. Skjønner? Da Han sa, først, "Din bror skal leve igjen."

¹¹² Hun sa, "Ja, Herre, det tror jeg virkelig. Som en jødinne, tror jeg at det vil bli en felles oppstandelse av de døde; og jeg tror min bror var like så trofast og oppriktig i tilbedelse. Og jeg tror at Du er den Messias, som Bibelen snakker om, fordi Gud stadfester Sitt Ord i Deg og viser at Du er budbæreren

for denne tid. Du er Messias. Jeg tror at Du er den Kristus som skulle komme, fordi Dine gjerninger vitner om at Gud har sendt Deg hit for å være Messias.” Åh, du! Følg med på brikkene som begynner å falle på plass nå. Skjønner?

113 Nå, hun hadde rett til å si, “Hvorfor kom Du ikke og vekket opp broren min? Hvorfor helbredet Du ham ikke? Du helbredet andre. Din aller beste venn, og se nå hva som skjedde.” Nei, nei, den slags hensikter kommer ingen vei.

114 “Jeg tror at Du er nøyaktig det Du blir identifisert til å være i Skriften. Jeg tror dette er tiden da Messias skulle komme; vi har ventet på det. Jeg bryr meg ikke om hva de andre sier. Jeg tror av hele mitt hjerte, fra det jeg har sett og hørt av Ordet, at Ordet er stadfestet i Deg, at Du er Messias.” Ser du, langt inni henne, hadde hun—hun noe å be om, men hun måtte komme til den rette kanalen.

115 Hva om hun hadde løpt bort der og sagt, “Og så sier Du til meg at Du er Messias! Og ikke engang høflighet, gentleman nok til å svare på henvendelsen vår; når vi har matet Deg og gitt Deg husly, og alt mulig, og støttet Deg, og forlatt menighetene våre, slik Du ga påbud om å komme ut av denominasjonene.” Skjønner? “Og her har vi forlatt det, og nå blir vi regnet som utskudd og frafalne. Og alt som vi har gjort for Deg, og så ikke engang vanlig folkeskikk til å svare på henvendelsen min?” Nå, faktisk, hadde hun rett til det.

116 Slik som du sier om det korte håret ditt, “Jeg er en amerikansk statsborger. Jeg kan ha på meg shorts, gjøre alt jeg har lyst til, ikke ulovlig.” Det er dine rettigheter, men en sau gir alltid avkall på sine rettigheter. Hm-hmh. Hvis du er et lam, har du ikke noe annet enn ull, den gir avkall på det. Det er dens Gude-gitte rettigheter, men den gir avkall på det.

117 “Jeg har rett til å bli medlem av en hvilken som helst denominasjon.” Det er helt riktig, men du gir avkall på det. Skjønner?

118 Hun ga avkall på alt hun hadde rett til, for å anerkjenne Guds Ord manifestert rett der foran henne.

119 Han sa, “Jeg er oppstandelsen og Livet. Den som tror på Meg, skal leve om han enn dør. Den som lever og tror på Meg skal aldri dø. Tror du dette?” Ser du, der var en liten setning til hun ikke hadde kommet på linje med. Skjønner?

120 “Ja, Herre! Jeg tror at Du er Kristus, den levende Guds Sønn!” Å broder, alt var klart for å sette i gang akkurat da. Skjønner?

121 “Hvor har dere lagt ham?” Skjønner? Og dere vet hva som skjedde.

122 Ser du, du må komme inn på det rette stedet før Han vil ta imot offeret ditt. Skjønner, må komme inn på det. Følg med.

...på det stedet som HERREN utvelger for å la sitt navn bo der.

Du skal ikke spise noe syret brød med det; . . .

¹²³ Hva er det et bilde på angående offeret? Ikke bland det med noen læresetning, det må være Ordet. *“Ikke noe syret brød.”* Surdeig er. . . Dere vet hva en surdeig gjør for noe. “En liten surdeig syrer hele deigen,” hele deigen er Legemet. Du kan ikke putte ett frugg av denominasjon eller læresetning inn i Kristus. Nei, sir, det vil ikke fungere.

¹²⁴ Husker dere budskapet forrige torsdag kveld? Din gamle ektemann må være død. Riktig. Din nye Ektemann er Ordet.

...*syv dager skal du spise usyret brød med det, . . .*

¹²⁵ *“Syv dager,”* hva er det et bilde på? De komplette Syv Menighetstider, syv dager. Hvorfor måtte de spise det i syv dager? Før hva? Før utgangen. Og hele menighetstiden, fra begynnelsen til enden, må leve bare på Guds Ord for den tidsalderen. For at dine romerske læresetninger, metodist, baptist, og pinsevenn-læresetninger blir døde.

¹²⁶ Følg nå med.

...med det, *trengselsbrød; . . .*

Forfulgt for Det; Luther, Wesley, pinsevennene; alle forfulgt, og det samme vil dere.

...*for i hast kom du ut av landet Egypt: . . . du forblir den dagen da . . . alle ditt livs dager kan huske dagen da du kom ut av landet Egypt.*

Hos deg må det ikke finnes noe surdeig i . . . innenfor dine grenser i syv dager; . . .

¹²⁷ I den nydelige Kristi Brud, etter Sin død gjennom de Mørke Tidsalderne ved Romerriket, da Hun måtte dø, “Hvis ikke hvetekornet faller i jorden.” Brudgommen måtte komme, det fullkomne Guds Mesterverk. Dere hørte alle budskapet mitt om det.

¹²⁸ Og jeg stod der nede, Los Angeles, på Forest Lawn, en dag, og mitt hjerte hoppet. Hvor mange har noen gang vært på Forest Lawn? Der er en. . . statuen av Moses av—av. . . -angelo, jeg tror det er Michelangelo. Og det er en fullkommen statue, bortsett fra på det høyre kneet; der er et hakk som er cirka en halv tomme dypt. Og guiden. . . jeg kikket, og han pekte det ut for meg. Han sa, “Michelangelo hadde brukt et helt liv på å prøve å—å lage. . . Han var en skulptør, og han prøvde å lage avbildningen av Moses. Bak i sinnet sitt, hadde han i tankene hvordan Moses skulle se ut. Han hadde det i hjertet sitt, hvordan Moses skulle se ut. Og så brukte han hele sitt liv; hogde ut litt her, og pusset den, stilte seg tilbake og så på den. År etter år etter år, arbeidet han på den. Til slutt da den var fullført, og han

trådte tilbake og la ned kluten sin og hammeren sin, så han på statuen. Den var så fullkommen avbildningen av Moses som han hadde i sitt hjerte, at han kom så ut av fatning, at han grep tak i hammeren og slo den, ropte, "Tal!" Den er kalt *Michelangelos Mesterverk*. Det mektige noe i den skulptøren, den visjonen som han hadde om hvordan Moses burde være, skildret bare et bilde av den mektige Gud Fader.

¹²⁹ Han hadde i Sitt hjerte, før verdens grunnleggelse, en Sønn, fordi Han er en Far. Men det var fortsatt i Hans Ords gener. Og Han skapte et menneske, og Han måtte gi ham fri vilje, men mennesket falt. Men den store Skulptøren, Gud, som skapte mennesket fra jordens støv, Han slo Seg ikke til ro med det, Han begynte å skape mennesket igjen. Og Han skapte en Noah, han døde full. Han skapte en Moses som mislyktes i å holde Hans Ord. Han skapte profeter som flyktet når vanskelighetene kom. Og Han fortsatte å bygge og forme inntil Han etter en stund ønsket et—et mesterverk, til å reflektere Ham, Hans natur, det som var i Hans hjerte det en sønn skulle være.

¹³⁰ En dag, nede ved Jordan, etter at Mesterverket hadde blitt formet og dannet, ble Han sendt ned der i en. . . på en Dues vinger, sa, "Dette er Ham!" Han var så begeistret over dette Mesterverket at Han slo Ham på Golgata, så Han døde, siden resten av oss var ufullkomne; slik at Han ved utgytelsen av Sitt Blod, kunne bringe frem mange mesterverk (en Brud) for Sin Sønn. Mesterverket er arret på grunn av begeistringen til Gud over å se et slikt Mesterverk, Han slo Ham for oss alle. Skjønner? Der døde Han, for å fullkommengjøre oss som er ufullkomne. Mesterverket.

¹³¹ Legg merke til her. Han sa:

. . . *syv dager skal du spise dette usyrede brødet* . . .

¹³² Nå, brød er et bilde. Jesus sa, "Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord." Ikke bare—bare ett Ord her og der slik som denominasjoner vil at du skal tro Det. Men Guds Ord er fullkomment! Det er Gud Selv i bokstavform, kalt en "Sæd." Og den rette slags uforfalskede tro på det Ordet vil bringe den Sæden til Liv.

¹³³ Det er nøyaktig det du ser om kvelden i skjelningene, og alle disse andre tingene, fordi det er et løfte som Gud ga. Og Han stod ved siden av meg og fortalte meg det, og sa til meg at disse "svindlerne ville stå frem, men hold fast." Jeg tror Det. Og ikke noe egoistisk motiv, for å såre noen, men å være ærbødig overfor Gud og å gjøre arbeidet som Han kalte meg til å gjøre, det er derfor jeg sier disse tingene. Og Gud stadfester det tilbake, og tar imot tilbudet og offeret, ved å stadfeste at det er Sannheten. Ingen tvil om Det! Følg med på det Ordet nå!

¹³⁴ Nå, vi legger merke til her, "*Syv dager*," det er for hver menighetstid. Nå, ettersom Mesterverket måtte dø, for å kunne

oppstå for å gjenløse oss alle. Så satte Han menigheten i orden på Pinsefesten dag, men den Menigheten måtte gå gjennom en ofring; og den romerske verden drepte den, la den i jorden.

¹³⁵ Som denne forfatteren av denne boken, jeg kan ikke komme på det nå, gjorde så mye narr av meg, og sa, “Av alle djevlene, er det William Branham.” Ser dere, det er det djevelen prøver å si. Han sa, “Visjoner og slikt,” sa, “det er av djevelen.” Han sa, “Eller, han er en slags hypnotisør, eller virker med en oversanselig oppfatningsevne.” Den intellektuelle verden prøver alltid å forstå Det.

¹³⁶ Det var der de prøvde å forstå Jesus. “Hvordan gjør Du disse tingene? Hva gjorde det?”

¹³⁷ Han sa, “Jeg vil spørre dere et spørsmål. Var tjenesten til Døperen Johannes... Var den av Gud eller var den av mennesker?” Skjønner?

¹³⁸ Sa, “Vi vet ikke.”

¹³⁹ Sa, “Heller ikke Jeg gir dere noe svar.” Det er riktig. De fortsatte videre. “Fra da av var det ingen som spurte Ham om noe.” Skjønner? Han bare avfeide dem, Han fortalte dem ikke noe om Det; ikke deres sak. Han hadde et arbeid å gjøre og Han fullførte det.

¹⁴⁰ Gud hjelp oss å gjøre det samme. Vi trenger ikke svare på djevelens spørsmål, det er riktig, “Hvis du er, gjør *så-og-så*.” Du er ansvarlig for det Evangeliet, en predikant er det, og det er alt; ikke hvordan Det er skrevet, han er bare ansvarlig for å si Det.

¹⁴¹ Og som en tjener, hvis du er en profet, er du ansvarlig overfor Gud. Og hvis visjonene som kommer opplyser Skriften og viser hva Den er, er du ansvarlig for ethvert Ord som er i Bibelen, fordi Den ble skrevet av den slags mennesker som du er. “Gud beveget Seg i fordom, ved profetene, og skrev den He... den Hellige Bibelen.” Skjønner? Og ingen sann Guds profet kunne fornekte ett Ord av Den, men tro ethvert Ord og forkynner det samme. Og Gud er forpliktet til å la Ordet skje via den kanalen helt nøyaktig slik Det er lovet, da vil Sæden vokse.

¹⁴² Legg nå merke til igjen, raskt, vi ser her at alle syv dager skulle dette brødet spises, gjennom Syv Menighetstider. Nå, da det måtte dø og gå ned i jorden.

¹⁴³ Og denne kritikeren som snakket om meg, sa, “Om en Gud som dere tilber, som kunne sitte i de Mørke Tidsalderne og se på de mødrene, gravide, noen av dem med små babyer i armene sine, oppriktige mennesker, bli kastet inn på arenaen og løvene rev dem i fillebiter, og de skrek; hang dem på kors og brente dem; kledde kvinnene nakne, unge jomfruer, og satte seg selv tilbake som *dette*, og slapp løver inn på dem.” Sa, “En Gud som kunne sitte i Himmelen, formodentlig på Sin trone, og kikke ned og si Han gledet Seg over det,” sa.

144 Så, ser dere, det er den intellektuelle oppfatningen som er av djevelen. Hvis mannen hadde vært åndelig, ville han ha visst at hvetekornet må dø, det måtte bli begravd i en romersk katedral.

145 Men så kom den første lille Livsspiren frem i reformasjonen ved Martin Luther, at, “Den rettfærdige skal ikke leve av et velsignet koscher som en prest gjør, men ved Guds Ord. ‘Den rettfærdige skal leve ved tro!’” Han satte to skudd. Hvetekornet begynte å vokse.

146 Så kom John Wesley og bygde på det. (Det var mange av de andre, som... Zwingli og dem stod frem og fornektet jomfrufødselen, og det bare døde ut.) Men så kom metodisten, kvasten, pollenet, misjonstiden. Og de forkynte helliggjørelse; bygde på kvasten.

147 Så kom pinsevennene i skolmen, så mye, for å forføre de Utvalgte. Så ut som et ekte hvetekorn, åpnes det opp, er det ikke noe hvete i det hele tatt. Men Livet går gjennom skolmen.

148 Nå, har dere lagt merke til, hvert tredje år etter et—et stort møte, hva skjer? En denominasjon. Dette er tjue år og ingen denominasjon. Kjære døende Lam, må det aldri gjøre det. Hvis jeg dør i denne generasjonen, må folket som tror dette Budskapet aldri godta en denominasjon! Gud vil... dere vil dø på stedet! Husk det! I den stund dere nevner denominasjon iblant dere, jeg bryr meg ikke om hvor oppriktige dere er, tar menn som ledere istedenfor den Hellige Ånd til å stadfeste dette Ordet, det er i den stund dere dør! Den ekte Sæden kan ikke, fordi det er ikke noe igjen etter sæden, det var det samme som var tilbake i begynnelsen. Det var Bruden som falt ned i jorden for å bringe frem hvetekornet igjen.

149 Legg merke til:

...*syv dager* skal dere *spise usyret brød*...

150 Og det skal være med Bruden...

151 Nå, dere som hadde den gamle ropende metodist-moren, og så videre, da dere undret dere “Hvis hun ikke talte i tunger, så kommer hun ikke til å være der.” Det er en løgn! Hun var den samme Hellige Ånd som du har i dag, men det var i kvaste-form, ikke restaurasjon av gaver. Men alle syv dager, bare spise usyret brød, Ordet. De, der tilbake, som denominerte seg, de er døde. De er stilk, de vil bare bli samlet og brent. Men Livet går rett videre gjennom. Og hva skjer? Alt Livet som var i stilken, i kvasten, i skolmen, alt ender opp i hveten. Og den samme Hellige Ånd som brakte frem Luther, brakte frem Wesley, brakte frem pinsevennene, ender opp i Bruden i oppstandelsen.

152 “Syv dager, spis usyret brød.” Ingen surdeig skal finnes iblant Bruden, ikke noe—ikke noe ord lagt til, ikke noe. Husk, ett ord forårsaket ethvert dødsfall på jorden; ethvert utenomekteskapelig barn ble født fordi Eva, den første menigheten, bruden til den første Adam, tvilte på Guds Ord og

aksepterte en denominell, eller en intellektuell, eller et fakultets innsigelser mot Det; fordi Det ble resonnert, at, "Såvisst, Gud er en god Gud." Gud er en god Gud, men Han er også en rettfærdig Gud. Vi må holde Hans Ord! Fakultet, hun aksepterte det.

¹⁵³ Det er der noen av dere seminargutter, uten tvil et kall i livet deres, men dere løper avsted til en eller annen Bibelskole for å få sprøytet denne læren inn i dere, og det er der dere dør. . . Hold dere til Gud og Hans Ord. De vil ikke la dere; eller, dere kan ikke engang tilhøre forsamlingen deres, vil ikke ta imot dere på plattformen. Så la dem ha det, la de døde begrave de døde, la oss følge Kristus Ordet.

¹⁵⁴ Nå, syv dager skal det ikke være blandet noen surdeig i Bruden, Menigheten, syv dager.

¹⁵⁵ Legg nå merke til. Nå ettersom ingen. . .

Og det skal ikke finnes noe usyret brød i deg innenfor dine grenser i sju dager; . . . (Offeret her er et bilde: Bruden kommer frem fra Offeret som er Kristus.) . . . heller ikke kan noe av det kjøttet, som du har slaktet om kvelden den første dag, . . .

¹⁵⁶ Og husker—husker dere hvordan vi nettopp gikk gjennom Menighetstidene? Budbæreren til menigheten kommer alltid like før den andre menighetstiden dør ut, alltid. Når pinsen dør ut bringer det frem borttrykkelsen av Bruden. Skjøenner? Da Luther døde ut brakte det frem Wesley. Skjøenner? Da Wesley døde ut brakte det frem pinsen. Når pinsen dør ut bringer det frem Budskapet nå. Her, det er rett her, det samme mønsteret gjennom hele Skriften. Det finnes ikke ett skriftsted i Bibelen som ikke passer helt inn med det neste. Skjøenner? Alle disse bildene. Jeg har ingen utdanning, men jeg har den Hellige Ånd som viser meg gjennom en annen kanal, som underviser fra—fra naturen; og det er ved Ordet. Må være Ordet, ting som er lovet.

. . . kjøttet, . . . offeret den første dagen, skal ikke ligge igjen til neste morgen.

¹⁵⁷ Nå, selv Luther, som hadde Sannheten og lærte menigheten at "den rettfærdige skal leve ved tro." Du skulle ikke henge fast ved at det er den fulle læren, i metodist-tidsalderen. Hva skal du gjøre? Brenn det med ild. Hva var det bilde på? Denominasjonen som kommer ut av Ordet er en skolme, stilken, agnene, må bli brent med ild. Den denominelle delen som den kom gjennom kan ikke forbli, må dø. Ikke la det være igjen til begynnelsen av en ny—en ny tidsalder, brenn det opp! Han snakker nå til Bruden her, bare Bruden, som kommer opp gjennom enhver tidsalder.

¹⁵⁸ Legg merke til hvor nydelig, "Lammets blod." Disse er Kristi Legeme, Offeret: lammets blod på døren. Nå, husk, lammet ble slaktet som var et bilde på Kristus.

159 Ellers kunne vi ta ganske mye tid, men jeg har ikke... bare noen få minutter til å være her. Jeg må kanskje stoppe og starte på nytt igjen i kveld, ser dere, fordi vi holder på for lenge. Det er... jeg har tjue sider om dette her, i notater, om dette ene emnet.

160 Legg merke til nå, i dette, lammet var Kristus i overført betydning. Eller sa jeg det riktig? Bilde; Kristus var Lammet. Han skulle være hannkjønn, den første fra den gamle sauemoren; eller søyen, hva enn dere vil kalle det. Det må være hennes første. Og han må bli testet først for å se om det er noen lyte på ham.

161 Nå, Kristus ble testet; det første lammet fra sauemoren, jomfru Maria. Og ble testet med hva? Satan imot Ordet. Da han traff Eva, falt hun; traff Moses, falt han; men da han fór løs på Kristus, og prøvde å sitere Skriften for Ham feil, hm-hmh, fant han ut at det ikke var Moses. Skjønner? Han ble testet. Hva gjorde... han snudde seg rundt, han sa, "Hvis Du er Guds Sønn. Nå de forteller meg at Du utfører mirakler, og de forteller meg at Messias skal gjøre det. Nå, hvis det er slik, at Du er sulten, Du har ikke spist, gjør disse brødene til... disse stenene til brød, og spis."

162 Han sa, "Det er skrevet, 'Mennesket skal ikke leve av brød alene.'" Din læresetning, og så videre. Men av hva? Ethvert Ord! En del av Ordet? "Ethvert Ord som går ut av Guds munn." Det et det mennesket lever av. Skjønner? Lammet ble testet, for å se om det var noe sted Han hadde falt.

163 Fariseerne, "O Rabbi, Du unge Profet, vi synes Du er fantastisk. Du er god."

164 "Hvorfor kaller dere Meg god? Det er bare én god, og det er Gud. Tror dere det?"

165 "Åh, ja. Gud."

166 "Vel, Jeg er Han, altså." Hm-hmh. "Dere sa det bare er Én god. Hvorfor kaller dere Meg 'god,' når dere ikke tror Jeg er Gud?" Hm-hmh. "Så hvorfor kaller dere Meg god? Hva får dere til å gjøre det? Hva inspirerte dere til å si det, når dere vet det bare er én god, og det er Gud?"

167 "Vi vet Du ikke respekterer menns ærverdighet eller deres posisjon. Vi vet det." Prøv... Han kjente den hykleren. Skjønner?

168 Han ble testet for å se hvor Han stod, ser dere, testet på alle måter, testet slik vi blir testet. Men å gi etter fantes ikke, i Ham, i det hele tatt. Nei, sir! Det var Guds Sønn.

169 Og lammet ble testet, og ble oppbevart i fjorten dager. Det var to Sabbater, eller to tidsaldre. En var for jødene, og de ofret lammet som et forbilde; en var for hedningene, som

har det virkelige Lammet, og alle sammen ble gjort fullkomne ved å tro at dette Lammet ville komme. Men Han ble testet fjorten . . . eller undersøkt fjorten dager, Han var Ordet.

¹⁷⁰ Og du kan undersøke det Gamle Testamente, si “Det fordømmer det Nye.” Du tar feil! Det Gamle Testamente bare vitner om det Nye.

¹⁷¹ En mann skulle utfordre meg for ikke lenge siden, sa, “Hva er i veien med ham?” Sa, “Vel, han underviser til og med ut fra det Gamle Testamente.” En kristen predikant, tenk på det. Sa, “Det Gamle Testamente er dødt og forganget.” Åh, nei! Åh, nei! Det er bare en læremester, det viser hva som er skrevet på veggen. Skjønner? Det er riktig.

¹⁷² Nå, ser dere, fjorten dager ble det testet, det var Kristus. Legg nå merke til, så ble Han drept om kvelden, skulle bli drept, lammet skulle det. Kristus døde på kvelden, ettermiddagen. Og legg så merke til, så var han også . . .

¹⁷³ Blodet skulle strykes på dørkarmene, ser dere, og blodet er dyrets liv. “Du skal spise dets kjøtt; men dets blod som er livet, hell det ut.” Skjønner? Det skulle bli . . . Blodet skulle strykes på dørkarmen over døren på huset der offeret ble tatt imot. Glory! Hva er Livet? Navnet. Det . . . Han plasserte navnet til personen . . . Går opp til døren, og du ser, for å se hvilket navn som er på døren før du ringer på klokken. Skjønner? Blodet var strøket på karmen over døren som et bilde på hva offeret var på innsiden.

¹⁷⁴ Nå skal vi finne tilbedelsesstedet, rett gjennom der, kommer gjennom det Blodet. Legg merke til, blodet på døren talte navnet på hva som skjedde . . . var på innsiden, de var der inne. Vårt tilbedelsessted, Lammet, er Ordet. Vi vet det.

¹⁷⁵ Nå, vers 4, legg merke til, “Ikke la noe brød være igjen, la ikke noe av offeret være igjen,” eller, ta en fra en tidsalder til en annen.

¹⁷⁶ Prøv å gå tilbake og si, “Vel, nå, vi er lutheranere, vi ønsker å komme opp hit,” du må dø til den lutheranske tidsalderen for å bli født inn i den wesleyanske tidsalderen. Du må dø i den wesleyanske tidsalderen for å bli født inn i en pinsetidsalder. Og du må dø i pinsetidsalderen, ikke la noe av det være igjen, brenn det med ild, fordi det kommer til å bli brent slik som stilken som hveten kommer ut av. Stilken, denominasjonen, den må bli brent. Så ikke ta med denominasjonen din over i det nye Budskapet. Dette er Ordet nå. Det var den som denominerte seg, stilken; den bar Den, det er riktig; men Den kom bort over *hit*, så døde stilken. Den var en bærer, denominasjonen, men Ordet går rett videre. Ja, Ordet går rett videre.

¹⁷⁷ Ta nå det 5. og det 6. verset. Legg merke til, “Ikke . . .” La oss nå ta det 5. og det 6. verset.

Du må ikke ofre påskeofferet innenfor noen av de portene dine som HERREN din Gud gir deg:

178 Husk nå, "Ikke innenfor noen av disse portene." Herren lar dere få ha disse denominasjonene, ser dere, "disse portene."

Men på det stedet som HERREN . . . Gud utvelger for å la sitt navn bo der, . . .

179 Det er Porten, det eneste stedet. "Ikke innenfor noen av disse portene." Men Gud har en Port.

180 Du sier, "Hver morgen går jeg inn gjennom metodist-porten." Det er menigheten. "Hver morgen går jeg inn gjennom katolikk-porten." Hm-hmh. Vel, Herren lar Sitt folk gå inn og ut av de portene. Gud har folk i den katolske kirke, metodistkirken, presbyterianerkirken, dem alle, pinsevevnene. Ja visst, men ikke . . . du tilber ikke Herren innenfor den porten. Skjønner? Men Herren har en bestemt port. Glory! Han har én port.

Men på det stedet som HERREN din Gud . . . utvelger for å la sitt navn bo der, der . . . skal du slakte påskeofferet om kvelden, . . .

181 Når fant Rebekka Isak? Når kalte Elieser på henne til å være bruden? Aftenstiden!

Det skal bli Lys i aftenstiden,
 Veien til Herligheten skal du visselig finne;
 I vannveien er Lyset i dag,
 Begravd i det dyrebare Navnet Jesus;
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres
 synder,
 Den Hellige Ånd vil visselig komme inn;
 Aftenslysene har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er en.

182 Det var Dets begynnelse, nå har hun gått over til Brudelyset. Forstår dere hva jeg mener?

183 Jeg bør avslutte her, starte igjen i kveld, for jeg vil ikke at dere skal forlate dette, ser dere. Nei, nei, det er—det er middagstid. Vel, vel, jeg har skrevet for mange notater her. Åh, du store! Hva med i kveld, ville det være bedre? [Forsamlingen sier, "Nei. Nå."—Red.] Hmh? Vel, hvis dere . . . Vil dere prøve bare litt videre? ["Ja. Amen."] Ja vel, la oss gå litt videre da, vi skal skynde oss raskt. Er det greit?

184 Nå, gå inn til hva? "Du skal ikke gå innenfor noen av portene som Herren Gud har gitt deg, men til porten som Herren skal sette Sitt Navn på." Ikke gå inn i huset til—til porten som er døren. Det riktig? Gud skal sette sitt Navn på døren, og du skal ikke . . . Det er porten som fører inn i tilbedelsesstedet, helligdommen. Du går ikke inn der med ditt offer til noen av disse portene, men til porten som Herren Gud velger å sette Sitt Navn på. Skjønner?

185 Nå, har Han gjort det? Hvor er den porten? I Johannes 10, sier Jesus, "Jeg er porten, døren. Jeg er døren til Guds Hus. Jeg er døren til sauekveen." Ikke geitekveen, sauekveen. Skjønner? "Jeg er døren til sauekveen. Et menneske kan gå inn gjennom denne døren, være trygg."

186 Og nå kunne vi dvele en lang stund ved det. Men, for å spare tid, Han er døren til sauekveen. Nå, vi legger merke til her. Skyggene og forbildene kommer faktisk til syne rett her, men jeg. . . hvis jeg tar den siden ville jeg. . . det kommer til å holde på dere en stund.

187 Ja vel, legg merke til, dette bringer Jesus Kristus fullkomment til syne. For hele det Gamle Testamente er bilde på Ham, alle høytidene, all tilbedelsen, og alt. Og jeg har skrevet ned her, under disse linjene med Skriftsteder, "Forklar det." Det er der det ville ha tatt lang tid. Forklar hvordan alle høytidene. . . Selv melofferet var et bilde på Kristus. La oss bare ta det.

188 En gang var det en—en skole som het forkynnerskolen, eller profetskolen. De trente opp, utdannet profeter. Og det var en ekte profet, kalt av Gud som en gang gikk opp for å besøke dem. Vel, de ønsket å vise den gamle profeten litt høflighet, så en av dem gikk ut og plukket en stor haug med det han trodde var erter; men det var giftige villgresskar, og han skulle mate dem alle med det.

189 Åh! Hvor mange fulle fang av seminarer vi har hatt! Skjønner? Riktig. De koker sammen noe. Skjønner? Har fanget fullt på metodistvis, har fanget fullt på baptistvis, har fanget fullt på pinsevennvis. Men, ser dere, de er annenklasser-avling, den slags som kan skjæres vekk fra treet. Ser dere, ikke hoved-Vintreet. Bærer sitroner, grapefrukt, og så videre; ikke appelsiner, men utgir seg for å være citrus.

190 Legg merke til igjen. Nå, i dette—i dette, da Elias kom bort og så på dem, og så at det var giftige villgresskar som ville ta livet av alle sammen, sa de, "Akk og ve, vi har død i gryten!"

191 Han sa, "Gi meg en håndfull med mel." Og han kastet mel oppi den, han sa, "Nå er det helt i orden, spis det dere ønsker." Det forandret død til liv.

192 Og melofferet som ble gitt til. . . Kristus, Han var Melofferet, og melofferet måtte bli malt med en bestemt brynsten som gjorde hver lille melbit det samme, viser at Han er den samme i går, i dag, og for evig. Han er den samme tingen til å putte i denominasjonen din, og den vil leve, Ordet! Kristus er Ordet, alle bildene på alt: tabernaklet, skuebrødet, alt. Det knuste koscheret under skålen var Hans knuste legeme, som jødene ennå ikke kan forklare hvorfor de gjør det. Skjønner? Og alle disse andre tingene var et bilde på Ham.

193 Nå, så, Ham i sikte, vi ser nå alle denominasjonene og læresetningene latt tilbake; for Han er det rene, uforanderlige Guds Ord, som er det usyrede brød, Johannes 1. Det er riktig, Han er det usyrede Brød. Så når du legger til *dette* eller legger til *det*, er det en surdeig som legges til Det som opprinnelig ble gitt til deg.

194 Hør her. Hva tar livet av menneskeslekten i dag? De tar og krysser ting. Og når du krysser det, dreper du det. “Åh, det ser penere ut.” Ja visst! Krysset mais: cornflakes, alle de andre kornblandingene som kommer fra mais. Krysset mais: flotte, store, fine lange stilker, og flotte store aks, ser dobbelt så gode ut som det andre. Men det er døden! Vitenskapen har til og med funnet det ut. Skjønner? Ikke kryss det, det vil ta livet av dere.

195 Nå, her, la meg vise dere. Her om dagen vannet jeg noen blomster i hagen min. Og fruene hadde noen kryssede blomster som var i den lille krukken her, eller den lille pyntepotten ved siden av huset. Vi må vanne disse minst tre ganger i uken, eller fire, ellers vil de dø. Og der stod den originale planten ute i hagen. Det har ikke regnet der på seks måneder, like så tørt. . . Hvis det regner, kan du blåse en støvsky etter ti minutter. Men den lille karen som lå der ute, bare penere og klarere enn kryssningen var med alt vannet. Holder du vannet unna ham, vil han dø. Men hvor fikk han vannet sitt fra? Og en annen ting, du må gå og dusje dem hver dag eller annenhver, for å holde lusene borte fra dem. De har ikke, lusene vil ete ham opp, han er så skjør og svak. Men lusene kommer ikke på den originale. Nei, nei! Han kravler bort til ham og kravler vekk. Han er original! Ser dere hva kryssningen har gjort?

196 Det er det samme i menigheten. De prøver å blande denominasjonen med Ordet, for å gjøre det. . . prøver å få Ordet til å si det denominasjonen sier. Og når du gjør det, må du dusje dem, og dulle med dem, og—og gi dem gullstjerner for å komme til søndagsskolen, og alt annet. Det er riktig. Når, en ekte, gjenfødt kristen, født med Guds Ord, er han robust. Det er deg. Lusene og tingene av verden plager ikke ham. Han er en ørn, han flyr rett forbi det. Ser dere, svever høyt i det himmelske. Skjønner? Det er sant. Ingenting. . .

197 Legg merke til. Nå, vi må forstå det her, denominasjonen, læresetninger, og alt som legges til av det syrede brødet kan ikke blandes med det usyrede brødet. Og Bibelen bebuder her i sakramentet, om å gå inn i tilbedelsen, at intet usyret brød kan du ta med deg, og Gud vil ta imot det.

198 Du sier, “Jeg er metodist.” Rett der dør du! “Jeg er pinsevevn.” Du dør!

199 Jeg er av Kristus. Det er riktig. Du må stå på noe. Det er riktig. Du—du står på noe.

200 Churchill sa en gang, holdt opp to fingre og sa, “Vi har seieren.” Og England stod ved det, de trodde på Churchill.

201 Og tro det eller ei, denne morgenen, står du ved noe. Det er bare én ting du kan leve og stå ved, og det er Kristus, Ordet. Riktig!

202 Legg merke til, ingenting i Bibelen symboliserer denominasjonene bortsett fra Babylon. Og Babylon ble grunnlagt av Nimrod, og Nimrod var en frafallen. Og han hadde en flokk med kvinner der inne, formodentlig dronningene hans, som var profetinner. De tror til og med at gamle Bileam kom fra den gruppen, de hadde røtter og så videre. De tilba, vet dere (mange av dere lærde som har lest Hislops *Two Babylons*, og så videre, og kirkehistorien), og hva de—de gjorde. Og de hadde kvinner som gjorde *dette*, og kvinner. . . en guddinne, og alt mulig, og det var en påtvungen religion. Alle, alle byer rundt Babylon ble tvunget til å komme til Babylon for å tilbe under Nimrod i tårnet. Skjønner? Det er riktig. De ble tvunget til å gjøre det, diskutere det. Det var der forvirringen kom.

203 Og det er nøyaktig hva menigheten er i dag, “Hvis du ikke går på søndagsskolen, hvis du ikke gjør *dette*, og må overtale deg til å gjøre *dette* og gjøre *dette* og gjøre *det*, er du ute av bildet.”

204 Der ute i Tucson, som hører på denne morgenen, undret jeg meg en gang. . . Jeg har alltid nødet folk, “Gå i en menighet, uansett hvor du går.” Og jeg så at folket trakk seg tilbake på en måte, og gikk *denne* veien. Og jeg tenkte, “Hva er i veien?”

205 Jeg gikk til noen av dem, “Første dagen du er der, kommer de bort til deg, ‘Bli medlem av menigheten vår.’ Hvis du ikke gjør det, er du ikke velkommen.” Skjønner? Skjønner? Det er en påtvungen ting, det er tvunget på deg, ser dere, og det er Babylon. Men i Kristus, kommer du inn ved utvelgelse; ikke ved tvang, ditt hjerte trekker deg inn.

206 Så Gud satte ikke Sitt navn i Babylon. Hør nå. Han kan ikke sette Sitt Navn i Babylon, menighetene. Åh, de, *de* satte Hans Navn der inne, men aldri Han. Nei.

207 Du sier, “Vel, nå, broder Branham!” Vent, vent, bare sitt stille bare en liten stund. Dere ba meg om å bli litt lenger. Forstår dere ikke? Legg nå merke til, *de* satte Hans Navn der inne, men Han gjorde ikke det.

208 Nå, Han sa, “Stedet som Jeg vil møte dere og ta imot offeret deres er der Jeg utvelger å sette Mitt Navn. Dere kommer inn gjennom denne porten, denne døren der Jeg utvelger å sette Mitt Navn. Det er der dere kommer.”

209 Vel, de sa, “Dette er menigheten til Kristus.” Hvis det er noe som er feil i den uttalelsen, den utelot ett ord: “anti.” Hm-hmh, alt som Han lærte, de var uenige i Det. Moderne fariseere.

210 Men vi må finne ut hvor Han satte Sitt Navn, for i Det er Hans eneste tilveiebrakte port. Amen! Glory! Følg med! Hvor satte Han Sitt Navn? I Sin Sønn.

211 “Åh,” sier du, “nå vent et øyeblikk, broder Branham. Det var Sønnen, ikke Faderen.”

212 Sønnen tar alltid navnet til faren sin i alle tilfeller. Jeg kom til denne jorden i navnet til en Branham fordi navnet til faren min var Branham.

213 Jesus sa, “Jeg kom i Min Fars Navn, og dere tok ikke imot Meg.” Vil dere ha Skriftstedet på det? Johannes 5:43. Skjønner? “Jeg—Jeg kom i Min Fars Navn, og dere tok ikke imot Meg.” Så Faderen satte Sitt Eget Navn, som er “Jesus,” i Sønnen. Og Han er Veien, Han er Døren, Han er Huset, Han er der Gud valgte å sette Sitt Navn. Gud satte aldri Navnet Sitt i meg, Han satte Det aldri i menigheten, Han satte Det aldri i metodistene, baptistene, katolikkene, men Han satte Det i Kristus den Salvede Immanuel.

214 Og Navnet er i Ordet fordi Han *er* Ordet. Amen! Hva er Han da? Ordet tolket er manifestasjonen av Guds Navn. Ikke underlig. “Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg, Hvem Jeg er. Og på denne klippe vil Jeg bygge Mitt tilbedelsessted, og helvetes porter kan ikke ryste Det ned.” Amen! O levende Guds Menighet, stå på den faste grunnvollen Jesus Kristus alene. Du kan synges sangen, men hvis du ikke er i Kristus Ordet, er du en vaklende, sviktende sand. “Men på denne klippe,” Kristus, “Mitt Ord.”

215 Han bygde det lutherske budskapet og de denominerte det. Det vokste, fotskammelen. Så vokste Han opp til ben-delen, metodistene, og så videre. Det var der Han bygde Sin Menighet, på Sitt Ord! Nå, Han er ikke bare fot eller bare lår, Han er et legeme; og nå er kronings-delen. La dere merke til i pyramidene? Men, jeg forkynner ikke en pyramide-religion, nå.

216 Men den første Bibelen som noen gang ble skrevet, ble skrevet på himmelen, dy-... [Tomt spor på lydbåndet—Red.] La dere merke til det? Den begynner med jomfruen, den første figuren i dyrekretsen. Den siste figuren er Leo løven. Han kom først ved jomfruen, Han kommer neste gang som Løven av Juda stamme. Rett før det, en kreft-tidsalder, en kreps, resten av tidsaldrene. Hvis vi hadde tid til å gå gjennom det; noe vi har, på tabernaklet.

217 Og pyra-...pyramiden er de fundamentene, opp til kongens kammer. Og rett før du når den syvende vegg, er det en liten introduksjons-planke der, der en budbærer kommer ut for å føre deg til kongen. (Budbæreren, Johannes Døperen, som introduserte, for Kongen.) Men Toppstenen ble forkastet. Og de vet ikke, Stenen fra Scone, eller hva det er, de vet ikke

hvor den er, fordi det er en forkastet sten. Men det er stenen som kroner det hele, som danner det til pyramiden gjennom de komplette syv menighetstidene. Legg til nåde, legg til *dette*, legg til *dette*, det er syv tilføyelser, den siste er Kristus. Legg *dette* til din kjærlighet, legg nåde til din nåde, legg til noe annet, og noe annet, til det kommer opp til Kristus er Toppstenen, “Og Jeg er døren.”

²¹⁸ Nå, en sønn kommer alltid i sin fars navn. En hvilken som helst sønn kommer i sin fars navn. Og Jesus sa, “Jeg kommer i Min Fars Navn.” Så hva er Faderens Navn? Hva er Sønnens Navn? Og Han sa, “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger, men dere skal se Meg.” Ja, Han har kommet i form av den Hellige Ånd, den samme Jesus. Det var grunnen til at de tilba, “O Jesus!” Skjønner? Skjønner? Far, Sønn, og Hellig Ånd: Det er Herren Jesus Kristus. Det er alt. “Jeg kommer i Min Fars Navn, og dere tok ikke imot Meg.”

²¹⁹ Nå, husk, Han la også til her og advarer oss, “en annen vil komme,” en denominasjon, en læresetning. “De vil komme i sitt navn og dere vil ta imot dem. Dere vil ikke ta imot Meg, Ordet stadfestet og bevist fremfor dere.”

²²⁰ Slik Han var akkurat da, slik er Han i dag. Ikke gå glipp av det, folk ut over denne nasjonen! “En annen vil komme, en menighet, og dere vil tro det, fordi dere kan bare gjøre hva som helst. Jeg vil ikke stadfeste det.” Han har aldri (noensinne, aldri) stadfestet noe (i noen menighet) utenom Budskapet som ble gitt: Luthers, rettferdiggjørelse; Wesley, helliggjørelse; pinsevennene, restaurasjonen av gavene. Etter. . . Og så fort de lager en denominasjon ut av det, døde det der. Gransk Skriftene.

²²¹ Men Han sa, “Jeg vil velge stedet til å sette Mitt Navn.” Og Navnet var Jesus. Og Jesus er Ordet, Johannes 1. Er det riktig? Det er tilbedelsesstedet, i Kristus Ordet. “Jeg kommer i Min Fars Navn.”

²²² Profeten sa, “Hans Navn skal være Immanuel.” Det er Matteus 1:23, hvis dere vil skrive det ned. Jesus, Jehova, Frelseren.

²²³ Nå, det 5. verset viser at Han er døren. Til nå, mange andre usynlige beviser, denne porten, og Navnet, og stedet kan bevises å være det eneste stedet som Gud møter mennesket i tilbedelse, og det er når han er i Kristus.

²²⁴ Nå, nå er spørsmålet, “Hvordan kommer vi inn i Ham?” Nå, dette kan kanskje klype lite grann; men, dere vet, som å ta medisin, hvis den ikke gjør deg uvel, gagnar den deg ikke noe. Skjønner?

²²⁵ Nå, lutheranerne ønsket å komme inn på én måte, ved å bli medlem av den lutherske kirken. Metodistene ønsket å komme inn ved roping. Pinsevennene ønsket å komme inn ved å tale i tunger. Det er fortsatt ikke det! Skjønner? Nei, det er

gaver, og så videre. Men Første Korinterbrev 12 sier, “Ved én Ånd.” Guds Ånd, som er Liv-giveren til Ordet (Sæden), for å stadfeste Sæden for den tiden. Skjønner?

²²⁶ Her lå metodist-tidsalderens sæd, det behøvdtes den Hellige Ånd for å la den sæden komme til liv og ren. . . rensa menigheten ved helliggjørelse: Luther forkynte ikke det, for han visste det ikke. Pinsevevne ønsket å tale i tunger for restaurasjonen av gavene. Hver enkelt erklærer, “Der har vi Det! Der har vi Det!” Skjønner?

²²⁷ “Men ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme,” og det Legemet er en familie, Guds familie. Og det er Guds hus, og Guds hus er Jesu Kristi Navn. “Herrens Navn er et mektig tårn, de rettferdige flykter inn i Det og er trygge.”

²²⁸ Nå, hvordan skal du komme inn ved en tittel? Hvordan kan sjekken din bli mottatt ved å si, “Betalt etter bestilling fra—fra Pastor, Doktor, Forstander”? Skjønner? Skjønner? Du kan være en pastor, doktor, forstander. Men *navnet* til Herren er “Jesus Kristus.” Skjønner?

²²⁹ “Jeg har valgt å sette Mitt Navn på døren til Mitt tilbedelseshus, for Min familie vil samles der inne under Blodet; slik det var i Egypt, døde alt på utsiden. Og der inne er det ikke noe syret brød! Det er ingen denominell blanding i Det noe sted, Mitt hus! Mine barn, født av Mine gener!” Amen! Ære være Gud! “Mine gener er i dem! Mitt. . . Jeg la Mitt Ord i dem. Jeg vil skrive dem på deres hjerters tavler. Det er Min familie, Jesu Kristi Legemes familie; familien. Og denne døren vil dere komme inn gjennom, ikke metodist, baptist, eller pinsevevne, men inn gjennom døren der Jeg satte Mitt Navn.” Det er ikke metodist. Guds Navn er ikke metodist. Guds Navn er ikke pinsevevne. Guds Navn er ikke baptist. Guds navn er ikke katolikk. Hold dere utenfor dørene da. Skjønner? Skjønner? Skjønner?

²³⁰ “Men på et sted der Jeg velger å sette Mitt Navn.” Nå, det er ikke gitt noe annet sted i Bibelen der Gud noen gang satte Sitt Navn, bare i Jesus Kristus, for Han er Guds Sønn som tar Guds Navn, og Guds menneskelige Navn. “Og det er ikke gitt noe annet navn under Himmelen som en kan bli frelst ved.” Jeg bryr meg ikke, metodist, baptist, presbyterianer, katekismer, eller hva enn dere vil gjøre; bare gjennom Jesu Kristi Navn der ethvert kne skal bøye seg og enhver tunge skal bekjenne det, at Han er Herre. Det er slik du kommer inn.

²³¹ Og hvis du bare ble døpt i vann riktig—riktig, og så forneker Ordet, så er du uekte; din fødsel var ikke korrekt. Du hevder at du trodde Ham da, og du forneker Ham.

²³² Hvordan kunne jeg fornekte min familie? Når. . . Hvordan kunne jeg fornekte at Charles Branham er faren min? En blodprøve på døren viser det. Hm-hmh.

233 Min handling, og stadfestelsen av Guds Ord i mitt liv viser om jeg er et Guds barn eller ikke. Nå, der er Guds eneste sted. Ser dere det? Det eneste stedet som Gud vil ta imot ditt offer (jeg bryr meg ikke om hvor oppriktig du er) er i Kristus.

234 Og husk . . . Du sier, “Vel, jeg trodde jeg kom inn også.” Husk, Bibelen sier . . . Du sier, “Vel, Bibelen sier, ‘Hver den som tror at Jesus Kristus er Guds Sønn, er frelst, skal bli frelst.’”

235 Det står det, men husk det er *også* skrevet, er *også* skrevet, “Intet menneske kan kalle Jesus Kristus, uten ved den Hellige Ånd.” Skjønner? Du kan si, “Han er det,” men Han er ikke det før den Hellige Ånd Selv som gir Liv til Ordet beviser det ved stadfestelse at du er Guds sønn. Det er Skriften.

236 “Stedet som Jeg valgte å sette Mitt Navn. Du skal ikke tilbe innenfor noen annen port, men innenfor porten Jeg satte Mitt Navn på; da vil Jeg ta imot dere, dere er i Min familie.”

237 Nå, Guds familie adlyder befalingene til familiens Far. “Og Han er Fredsfyrsten, den Mektige Gud, den evige Far; og Hans herrdømme og styre skal være uten ende, herredømmet skal være på Hans skuldre.” Og Han er Hersker, Konge, Immanuel, Første, Siste, Fredsfyrste, den Mektige Gud, evige Far, hver enkelt av Hans barn adlyder ethvert Ord som er foreskrevet fordi de er en del av Ham.

238 Vi lever i vårt hjem som Branhamfamilien lever. Dere lever i deres hjem, Jonesfamilien, som Jonesfamilien lever.

239 Og i Guds Hus lever vi ved Guds Ord og hvert Enkelt som går ut av Guds munn; og alt annet, bedrageri, vil vi ikke høre på. Skjønner? “Du skal spise usyret brød, enhver menighetstid, akkurat som Jeg gir Det til deg.” Men ikke prøv å gå tilbake og sprøyt det inn i Dette, fordi det er gått over til en stilk. “Du skal ta benene og slikt som er igjen av offeret og brenne det!” Borte, menighetstiden døde, gikk videre; vi er i en ny nå. Amen!

240 “Stedet som Jeg velger å sette Mitt Navn på.” Åh, du! Første Korinterbrev 12.

241 Legg merke til Efeserne 4:30.

. . . gjør ikke Guds hellige Ånd sorg, Ham som dere ble forseglet med inntil . . . (neste vekkelse?) . . . inntil deres forløsningsdag.

. . . gjør ikke Guds hellige Ånd sorg, Ham som dere ble forseglet med inntil deres forløsningsdag.

242 Legg nå merke til. La oss anvende det til Bibeltimen vår. Så bør vi gå; jeg tror jeg sliter ut folket. Skjønner? [Noen sier, “Nei, du gjør ikke det, broder Branham.”—Red.] Hør her, folk reiser seg og drar hjem, ser dere, så de har—de har middag som koker, og noen de ønsker å møte. De forventet ikke å komme ned her å høre på hele dagen lang. Skjønner? Men, hør her, dere kjenner . . .

243 [Broder Ben Bryant sa noe—Red.] Ben, åh, jeg burde arbeide med deg! Velsigne deg! Takk, broder Ben. Jeg elsker deg, broder Ben.

244 Hvis dere vet hva den gutten har lidt for oss i krigen; han ble skutt helt i fillebiter, og sprengt i luften, og alt mulig annet. Han har hatt et liv med alt, men Gud har velsignet ham. Han forble trofast. Hans kone gikk fra ham, stakk av og giftet seg igjen, og tok barna hans. Åh, du store, jeg klarer bare ikke tenke på det.

245 Men, i hvert fall, Gud velsigne deg, Ben.

246 Han er nå full av granatsplinter, som presser mot nervene hans og alt annet. Bare. . . Du må kjenne bakgrunnen til Ben, ser dere. Gud velsigne den gutten. Ja.

. . . som dere ble forseglet med inntil deres forløsningsdag.

247 Følg med! Nå dette kan kanskje klype lite grann, men legg merke til. Ikke bli uvenner med meg nå. Bare husk.

248 Da Israel først hadde sett på døren, med blodet på døren, navnet (blodet, livet), og gått inn under blodet, gikk de ikke ut igjen før de reiste ut av Egypt.

. . . gjør ikke Guds hellige Ånd sorg, som dere går inn i og ikke går ut av mer før dagen som dere blir løst ut. (Skjønner?)

249 Dere vet, Bibelen har alltid rett. Han setter Ordene inn Der, du må sette Det på plass der Det skal brukes, for å danne Det, danne det hele bildet av forløsning. Skjønner? Skjønner?

. . . gjør ikke Guds hellige Ånd sorg, Ham som dere er forseglet med inntil deres forløsning. (Inntil dere er forløst.)

250 Du er forseglet inn der, du er under Blodet. Du går ikke ut noe mer. Og hva er du da? Guds sønn i Guds familie, forseglet inn ved den Hellige Ånd. Djevelen kunne ikke få tak i deg hvis han måtte; for du er død, din gamle ektemann-del er død; og du er begravd, og ditt liv er skjult i Gud ved Kristus, og forseglet med den Hellige Ånd. Skjønner? Hvordan skal han få tak i deg? Hvordan kan du forsvinne ut? Du er der! Glory! Nå vil jeg la det være; bare nok til at dere skjønner hva jeg snakker om.

251 Da en ny skapning, ikke til en denominasjon men til Ordet. Du er en Ordets skapning. Fordi grunnstenen ble lagt i deg før verdens grunnleggelse, forutbestemt til å være Guds sønner og døtre.

252 Og på denne kom sten på sten, i enhver tidsalder, for å stadfeste det Ordet som kommer oppover, helt nøyaktig slik Jesus gjorde i Sin tidsalder, som er, Toppstenen på det hele. I Ham lå enhver tidsalder. I Jesus var Moses. I Jesus var David. I Jesus var profetene. Er det riktig? Se på Josef,

solgt for nesten tredve sølvmynter, kastet inn, tilsynelatende død, tatt ut, gikk og kom til Faraos høyre hånd. Se, nøyaktig, Jesus var . . . Josef var i Jesus.

²⁵³ Og da Han kom, var Han fyllden av kongene, profetene (halleluja), guddommen legemlig hvilte i Ham. Han kom for å forløse ut en Brud derfra, et Mesterverk. Et Mesterverk som sier til satan at . . .

²⁵⁴ Når han sier, "Miraklenes dager er over. Det er ikke noe slikt som dette dere snakker om."

²⁵⁵ "Vik bak meg, satan." Skjønner? Ser dere, et Mesterverk som står og våker.

²⁵⁶ En gang vil Toppstenen vende tilbake, overhodet for det hele, og ta Bruden til Seg Selv; slik kvinnen er tatt fra mannen, en del av mannen. Alle . . . Gener fra mannen er i kvinnen, som danner kvinnen. Og det er slik Guds Ord er i Menigheten, som danner Menigheten til Bruden. Ikke en denominasjon, det er av djevelen, alle sammen. Jeg kaller ikke folket der inne det; de er stakkars forførte mennesker, som Jesus sa, "Blinde som leder de blinde." Og Han kunne ikke kalle dem ut.

²⁵⁷ Og de sa, "Men, du er født i hor! Hvem sier at du kan komme her? Hvilken skole, hvilket seminar anerkjente deg?" Sa, "Vi har Moses. Vi er . . ."

²⁵⁸ Han sa, "Hvis dere hadde kjent Moses, hadde dere kjent Meg."

²⁵⁹ For Moses skrev om Ham i sine fire bøker, "Herren din Gud skal oppreise en Ordgiver, en Profet slik som meg, og den som ikke vil høre på den Profeten vil bli utestengt fra folket." Det er det hele. Og hva er Han? Ordet. Og hva er Det? Ikke la noe av surdeigen bli igjen i . . . Bare ikke legg noe surdeig iblant Det. Ikke legg til noen læresetning, noen denominasjon, for det blir forurenset rett der, offeret ditt blir ødelagt.

²⁶⁰ La oss skynde oss nå, riktig kvikt, så dere kan gå og spise.

²⁶¹ Følg med! Nå, så, du er en sønn av Gud, i Guds hus, du er en del av Guds husholdning. Romerne 8:1, "Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus." For de er døde for verden, levende i Ham, og lever nå i denne tid, danner Ordet som Gud har brukt for dem, eller forutbestemt til dem, plassert navnene deres i denne Brudeboken. Og når Vannene kommer over den sæden som er i hjertet, vokser den frem til Kristi Brud. Åh, du! Så fullkomment som det kan få blitt. I hver tidsalder har det vært på den måten.

²⁶² Lutheranerne, under rettferdiggjørelse, føttene, fikk det til å vokse på den måten; Wesley, under helliggjørelse. Pinsevennene ved armene, handlingene og gjerningene og så videre, måtte være kalvinister . . . eller måtte være arminianere, måtte være legalister. Men nå kommer vi til hodet, toppstenen. "Nåde! Nåde!" ropte toppstenen.

²⁶³ Toppstenen roper hva? “Nåde! Nåde!” Gått over fra døden og læresetninger, til et levende Ord fra den levende Gud. Guds eneste tilveiebrakte plan for Hans tidsalder, Hans sønner i Ordtidsalderen blir levendegjort ved Ånden som en gnist som tenner noe for å gjøre det levende; og sitter nå på himmelske steder (i nåtid), allerede levende og underkastet ethvert løfte i Ordet. Så hva fører det til? Du er en del av Guds gen, en del av Ordet, andre mennesker er en del av Guds Ord, sitter sammen, manifesterer hele Kristi Legeme, fordi det ikke er noen surdeig iblant dere. (Ser du hva Han snakker om, broder Brown?) Ingen surdeig iblant dere, bare Ordet alene, sitter på himmelske steder, i døren der Han satte Sitt Navn: Kristus Jesus.

²⁶⁴ Ingen surdeig iblant dere, det bringer hele guddommens fylde legemlig iblant dere. Kunne ikke gjøre det i Luthers tidsalder, kunne ikke gjøre det i Wesleys tidsalder, kunne ikke gjøre det i pinsetidsalderen; men i tiden da Menneskesønnen vil bli manifestert, åpenbart, brakte tilbake Menigheten til hele Guds Guddom iblant Sitt folk, og viser de samme synlige tegn, manifesterer Seg Selv som Han gjorde i begynnelsen da Han ble manifestert på jorden i form av en Profet-Gud. Åh! Glory! Lovet ved Malakias 4, lovet ved resten av Skriftstedene. Hvor tilber du hen? Guds Hus, sitter (i nåtid).

²⁶⁵ Nå, raskt, la oss se bare helt raskt nå, og så gå videre om. . . I løpet av ti minutter vil vi være ferdige, om Herren vil.

²⁶⁶ La oss nå se på noen som har blitt levendegjort inn i dette Guds hus, i sin tidsalder.

²⁶⁷ Enok! (Om ti minutter vil vi gå, om du bare kan holde ut så mye lenger.) Se, Enok var det levende Guds Ord for sin tidsalder, han var en profet.

²⁶⁸ En profet er Guds reflektor. Hvor mange vet det? Reflektoren reflekterer ikke seg selv, reflektoren er ikke refleksjonen. Det må være noe som treffer reflektoren—reflektoren for å få den til å reflektere. Så en profet er et utvalgt Guds kar som ikke kan reflektere noe i det hele tatt uten at han er i direkte linje med den refleksjonen, Gud, for å reflektere Kristi bilde, Ordet. Ser dere, ikke noe annet kan gjøre det. Du er en reflektor, det er grunnen til at profeten måtte spise boken. Det er grunnen til at han måtte spise bokrullen. Han måtte reflektere det Ordet for den tidsalderen. Fikk dere tak i det?

²⁶⁹ Legg merke til Enok, Guds fullkomne reflektor billedlig talt. Da Gud var ferdig—ferdig med ham, bare forvandlet Han ham, tok ham opp. Mekanikken som han hadde reflektert ble dynamikk med Ånden, og tok ham opp.

²⁷⁰ Samme på Elias's tid. Elias, selv benene hans, der refleksjonen. . . Guds reflektor i hans legeme ble manifestert som Guds Ord. De la en død mann på det, han kom til live igjen. Vi er Hans kjøtt og ben, så lenge vi er Kristi Brud. Tror dere det?

Ja vel. Han døde for oss, og vi døde til oss selv og er begravet i Hans Navn, så vi “ikke lenger skulle være av verden, men i Ham,” som både familien i Himmelen er oppkalt etter Jesus Kristus. Det er Efeserne 1:21. For både Himmelen . . . familien i Himmelen. Hva heter familien i Himmelen? Jesus. Hva heter familien på jorden? Vel, det er Guds hus der Blodet er. Er det riktig? Det er døren, det er porten, det er stedet Han satte Sitt Navn, og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Det var Ordet som reflekterte og utløste tidsalderen som du lever i. Det var det Han var, det var det Moses var, det var det Jakob var, det var det resten av dem var, utløste Guds Ord, reflektoren som Gud reflekterte Seg Selv ved. Og kom til det fullkomne Guds bilde, Jesus Kristus, Guds Mesterverk; ble slått så Han kunne ta resten av dem til en Brud som har vært reflektorer.

²⁷¹ Moses var i Ham. Josva var i Ham. Og hvis du er i Ham, var du i Ham før verdens grunnleggelse, Guds familie; du led med Ham, du døde med Ham, du gikk til korset med Ham, du oppstod med Ham; og nå er du fortsatt med Ham, sitter på Himmelske steder, og reflekterer tidsalderens Budskap til verden, verdens Lys. “Dere er verdens Lys,” men hvis det er gjemt under en denominell skjeppe, hvordan skal de kunne se Det? For ved tradisjonene deres, gjør dere Lyset virkningsløst! Ved å prøve . . . Du denominelle, prøver å holde Lyset vekk fra din menighet; du vil ikke gå inn, heller ikke vil du la dem. Amen.

²⁷² La oss bare stoppe. Du store, jeg har for mye her. Vi—vi kunne fortsette . . . Åh, du! Fem minutter har vi.

²⁷³ Ser dere hvem døren er? Hvor satte Gud Sitt Navn? I Jesus. Hvordan kommer du inn i Hans Navn? Hvordan kommer du inn dit? Ved å bli døpt inn der! Hvordan? Ved vann? Ved Ånd! “En Herre, en tro, en dåp.” Det er Hellig Ånds dåp.

²⁷⁴ Vanndåpen bare satte deg inn i fellesskap med folket, at du erkjente at du hadde tatt imot Kristus. Det er Sannheten. Men det er Åndsdaap. Jeg kan benevne Jesu Navn over deg og døpe deg, det gjør det ikke slik.

²⁷⁵ Men når først den Hellige Ånd virkelig . . . ekte Ord kommer inn i deg (Ordet, Jesus), da, broder, er ikke Budskapet noen hemmelighet for deg da; du kjenner Det, broder, Det blir helt opplyst fremfor deg. Halleluja! Priset være Gud! Amen!

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg,
Og kjøpte min frel- . . .

Kjære Gud, jeg ber at Du må helbrede disse menneskene, Herre, og gjør hver og en av dem friske. I Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁷⁶ Åh! Kjærlighet! Åh!

Helt siden, jeg ved tro så strømmen
Som fløt fra Dine sår, (fra Mesterverket)
Har forløsende kjærlighet vært mitt tema.

277 Hvordan kan du...Gud er Kjærlighet. "Den som elsker er av Gud," guddommelig, hellig kjærlighet, ikke skitten kjærlighet; ren, ubesmittet, hellig kjærlighet, Guds kjærlighet Ordet. "Dine lover har jeg gjemt i mitt hjerte, så jeg ikke skal synde mot Deg," åh, du, ropte David ut. Er Han ikke underfull? Elsker dere Ham ikke?

278 Nå, det er en Vei, en ren, hellig Vei, ett eneste møtested der Gud vil møte deg. Ikke fordi du sier, "Gud, nå, jeg er en god metodist. Jeg er en god baptist. Jeg er en god pinsevern." Nei! Fordi du er i Jesus Ordet, delen av Ordet som blir manifestert i dag, denne tids Budskap; ikke Luthers, Wesleys, pinsevernene; men din Jesus, refleksjonen, som har kommet opp til *dette*. Du kan ikke gå tilbake til det, det er å legge surdeig til ditt hellige Brød, at, "Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn, i Dets rette tid."

279 O kom, Herre Jesus, den mektige Toppstenen. Se der tilbake ligger, støvet av de lutheranerne som døde martyrdøden der tilbake; se på de metodistene.

280 De pinsevernene og så videre, kommer opp nå, den ekte ætten som kommer ut.

281 Dere Assemblies of God gikk og organiserte dere, når det var akkurat det Gud førte dere ut av, dere vendte rett tilbake som et svin til sin gjørme.

282 Dere Oneness united, det gamle J.C of...Pentecostal Assemblies of Jesus Christ. En for de fargede, og atskilte dere på grunn av segregering. Dere som gjorde det, og så forente dere og kalte det "United." Og så organiserte dere, og bråkte i Assemblies: "Som en hund vender tilbake til sitt spy." Hvis spyet gjorde hunden uvel til å begynne med, vil det ikke gjøre ham uvel igjen? Skift kosthold fra din denominasjon til Ordet, og lev med Kristus. Skam dere!

Jeg har en Far over der,
Jeg har en Far over der,
Jeg har en Far over der,
På den andre siden.

En vakker dag skal jeg få se Ham,
En vakker dag . . . få se Ham,
En vakker dag skal jeg få se Ham,
På den andre siden.

Åh, vil ikke det bli et lykkelig møte,
Vil ikke det . . . (Ord går til Ord!) møte,
(Når Bruden går opp, Ord for Ord.) . . .
lykkelig møte,
På den andre siden.

Åh, den vakre dagen kan være i morgen,
 Den vakre dagen kan være i morgen,
 Den vakre dagen kan være i morgen,
 På den andre siden.

283 Du sier, "Mener du det, broder Branham?"

284 Ja, sir! Da lutheranerne i den tidsalderen, wesleyanerne i sin tidsalder, pinsevennene i sin tidsalder (de ekte, ikke de denominelle); pinsevennene, de som la til surdeig (deres denominasjon), døde. Men dette sanne Ordet beveger Seg videre, ser dere. Akkurat som Jesus sa, "På den dag, skal dere kjenne at Jeg er i Faderen og Faderen er i Meg, og Jeg i dere og dere i Meg." Det er hele Ordet!

Åh, vil ikke det bli et lykkelig møt-... (når
 Hans sønner samler seg ved Hans port)
 ... lykkelig møte,
 Vil ikke det bli et lykkelig møte,
 På den andre siden.

285 Nå, menighet, vi underviser nå. Men, husk, når du drar herfra, begynn å beveg deg ut fra skolmen nå; du er på vei inn i hvetekornet, men ligg i Sønnens Nærvær. Ikke legg til, hva jeg har sagt; ikke ta bort, hva jeg har sagt. Fordi, jeg taler Sannheten så langt jeg kjenner Den, slik Faderen har gitt meg. Skjønner? Ikke legg til Den, bare si hva jeg sa.

286 Saken er den, bare si at folket må komme å søke Herren Jesus. Og du selv ligg rett i Hans Nærvær, bare elsk Ham, "Å Herre Jesus, Guds Sønn, jeg elsker Deg. Gjør mitt hjerte mykt, Herre. Ta bort all skitten og kjærligheten til verden, og la meg leve hellig i denne nåværende verden fremfor Deg."

287 Skal vi bøye våre hoder i bønn. Nå, la oss se, har vi valgt noen som kan avslutte i bønn? Ellers, kan jeg, da. Vær virkelig ærbødig.

288 Kjære Gud, vi takker Deg for at vi har fått vår åndelige kost. Vi takker Deg, Herre, for at Ordets vitaminer får Guds sønner til å vokse. Det har ingen effekt på noen andre slags karakterer, bare på Guds sønner og døtre. Så vi takker Deg for Det. Og vi ber, Gud, at vi må ha utbytte av det, så vi ikke bare vil takke Deg. Vi takker Deg for Det, men må vi bruke styrken til å prøve å (ved Kjærlighet) overtale folk til å tro på vår Gud; de egensindige, synderne, kvinnene, mennene, guttene, jentene, i denne tidsalderen.

289 Ser, Herre, at de mentale tilstandene, den nervøse tidsalderen som folket lever i, den driver dem fra vettet; for nøyaktig å oppfylle det Skriften sa og lovet, de store fæle tingene som ville komme over jorden; som gresshopper, for å plage kvinnene som klipper håret sitt, de vil ha langt hår som en kvinne. Og ulike grufulle syn som de vil være i stand til å se, Herre, i de mentale, førførte tilstandene de er i, og da roper

de etter klippene og fjellene. Kvinner som ville være mødre for hunder og katter, og ikke oppdra barn for å ære Deg. De som Du ga barn til og de fikk dem, slapp dem løs på gatene for å gjøre hva de ville. Ikke rart Du sa, Herre, da Du gikk til korset, "Da vil de begynne å rope om at klippene og fjellene skal falle på dem."

²⁹⁰ Vi ser alle andre ting beveger seg rett opp mot denne tiden. Vi ser at Skriften blir stadfestet, bevist. Og akkurat som vi ser Det, Herre, Deg med våre egne øyne (bli manifestert), vil det en dag bli en Bortrykkelse og vi vil se manifestasjonen av det Ordet, "For Menneskesønnen skal komme i herlighetens skyer, med Sine hellige Engler med Seg, og vi vil bli tatt opp for å møte Ham i luften." Det vil da . . . Vi hører om det nå, da vil vi se det med våre egne øyne.

²⁹¹ Må vi bli funnet i Ham, Herre, det eneste tilveiebrakte stedet. Og Han er offeret. Vi bringer Ham, det vi har hørt om, Jesus Kristus, inn i Guds hus ved dåpen i den Hellige Ånd, ved Jesu Kristi Navn. Og der blir vårt offer tatt imot og vi blir brakt inn i familien; fordi, selv om vi streifet på måfå rundt i verden, var vi forutbestemte Guds sønner og døtre før verden ble grunnlagt. Takk for det, Far. Åh, hvordan kunne noen noensinne vende seg bort fra noe slikt, når de fant Sannheten, at Gud hadde valgt dem ut fra verden? Det var millioner fortapte, den dagen da jeg ble frelst.

²⁹² O døende Lam, hvordan kan jeg noen gang få takket Deg? Hvordan kan mitt hjerte noen gang bli ærbødig nok fremfor Deg? Hjelp meg, kjære Gud, til å leve sant. Hjelp mitt folk til å leve sant. Jeg ber for dem, Herre, hver enkelt, at Du må. Gud, på en eller annen måte, jeg . . . jeg ville ikke ha visst hvordan . . . jeg vet ikke hvordan, akkurat hvordan be, Herre; og kanskje jeg ikke engang ber om det på den rette måten. Men tilgi Du min uvitenhet, Herre, og bare se på mitt hjerte. Jeg ber om at ikke en eneste av dem må gå fortapt, ikke en eneste, Far. Jeg gjør krav på dem, hver enkelt, for Deg. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg . . .

Og hvis dere elsker Ham, elsker dere hverandre. Håndhils på hverandre.

GUDS ENESTE TILVEIEBRAKTE STED FOR TILBEDELSE NOR65-1128M
(God's Only Provided Place Of Worship)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags morgen, den 28. november, 1965, i Life Tabernacle i Shreveport, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org